

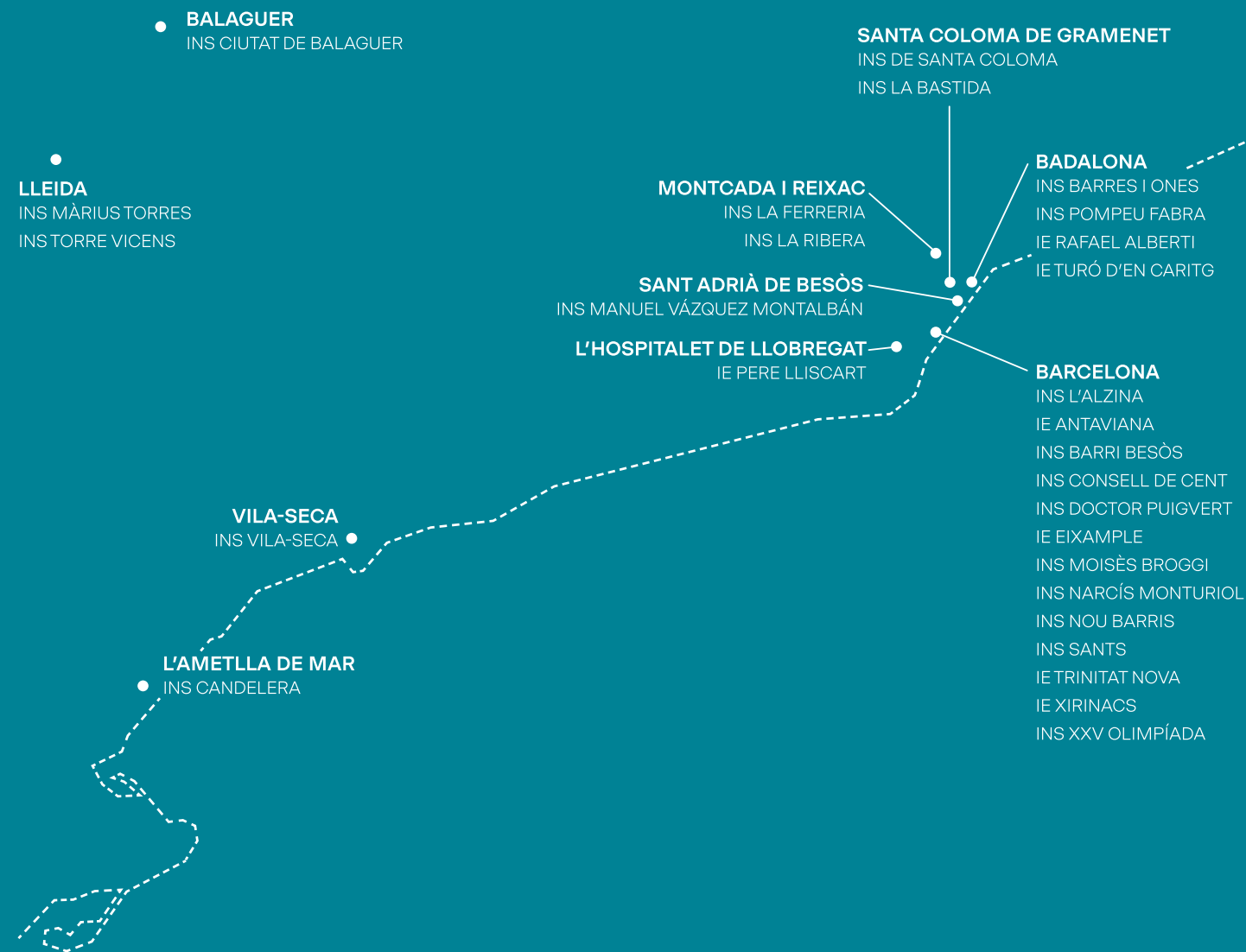
18a EDICIÓ 2026 / 2027

EN RESIDÈNCIA

18a EDICIÓ 2026 / 2027

enresidencia.org
[#ENRESIDÈNCIA](https://twitter.com/ENRESIDENCIA)

EN RESIDÈNCIA 2026 / 2027:
LLARG TERMINI I NOVES ALIANCES
PER A UNA CARTOGRAFIA EN CONSTRUCCIÓ

Laura Alcalá Freudenthal amb Paula Sánchez (LaSúbita) / Efrén Álvarez / Arquea Col·lectiu / Estel Boada / Aurora Caja / Carolina Campos / Joana Capella / Ludovica Carbotta / Cristina Cordero / Daniela De Vecchi / Maria Giró Coll / Íntims Produccions / Martí de la Malla / Àngels Margarit / Neus Masdeu / Élise Moreau i Noela Covelo Velasco / Francisca Mujica Kursan / Sílvia Navarro i Perramon / Gessamí Olesa / Marta Pareja Cobos / Alba Ramió i Güell / Núria Rion / Helena Ripoll / Maria Roy Deulofeu / Victoria Sickness i Candela Casas / Roger Torns /Georgia Vardarou / Clara Vinyals.

Trenta-cinc artistes realitzaran processos de creació en vint-i-vuit instituts públics, al llarg de tot el curs 2026-2027, conjuntament amb joves estudiants d'educació secundària obligatòria i els seus docents, i amb l'acompanyament de catorze equips de mediació, en el context de la divuitena edició d'EN RESIDÈNCIA. En un espai de treball compartit de creació artística, de recerca i d'aprenentatge col·lectiu.

Dinou anys després de la seva posada en marxa, EN RESIDÈNCIA continua conjugant els canvis i les continuïtats. Molts instituts participen per primera vegada i molts docents s'estrenen en aquesta edició, també en centres educatius que renoven la seva presència al programa.

Institut Escola Antaviana / Institut Barres i Ones / Institut Barri Besòs / Institut Candellera / Institut Ciutat de Balaguer / Institut Consell de Cent / Institut Doctor Puigvert / Institut Escola Eixample / Institut L'Alzina / Institut La Bastida / Institut La Ferreria / Institut La Ribera / Institut Manuel Vázquez Montalbán / Institut Màrius Torres / Institut Moisès Broggi / Institut Narcís Monturiol / Institut Nou Barris / Institut Escola Pere Lliscart / Institut Pompeu Fabra / Institut Escola Rafael Alberti / Institut de Santa Coloma de Gramenet / Institut Sants / Institut Escola Trinitat Nova / Institut Torre Vicens / Institut Escola Turó d'en Caritg / Institut Vila-seca / Institut Escola Xirinacs / Institut XXV Olimpíada.

Vint-i-vuit instituts públics. De Barcelona (13), Badalona (4), Montcada i Reixac (2), Sant Adrià de Besòs (1), Santa Coloma de Gramenet (2), l'Hospitalet de Llobregat (1) i Lleida (2). I, per primera vegada, instituts de l'Ametlla de Mar (1), Balaguer (1) i Vila-seca (1). EN RESIDÈNCIA desborda, per quarta edició consecutiva, els límits de la ciutat administrativa. Un desbordament territorial desitjat que té el seu fonament en la permanència d'aliances estables entre l'Institut de Cultura, el Consorci d'Educació de Barcelona, el Consorci del Besòs i la Generalitat de Catalunya. Una quàdruple aliança que enguany creix amb la incorporació de la Institució de les Lletres Catalanes al conjunt d'institucions que donen impuls al programa.

A Bao A Qu / EART / Fabra i Coats: Fàbrica de Creació / Fundació Joan Miró de Barcelona / El Graner / L'Afluent / La Caldera / La Central del Circ / La Poderosa / Mercat de la Flors / Museu Nacional d'Art de Catalunya – MNAC / Sala Beckett – Obrador Internacional de Dramatúrgia / Teatre Lliure / Transductores.

La creació artística en context educatiu requereix de la participació d'equips de mediació, experts en la navegació en dos sistemes amb lleis pròpies. Agents culturals i alhora educatius, els equips de mediació s'ocupen del commissariat i la coordinació de cadascun dels processos d'EN RESiDÈNCiA. L'equip de mediació d'EN RESiDÈNCiA és un laboratori permanent, abocat a l'exploració de noves vies per la creació d'interseccions entre cultura i educació.

Llarg termini, canvis i continuïtats, desbordaments territorials i suma d'aliances i complicitats que tenen per objecte el desplegament d'un programa que convida als joves estudiants a viure la creació artística en primera persona i amb veu pròpia! Dinou anys després, continuem posant a l'alumnat al centre del conjunt de processos i d'aprenentatges que posa en marxa EN RESiDÈNCiA en cada centre educatiu.

Obrim la 18a edició el dimarts 6 d'octubre a Fabra i Coats – Fàbrica de Creació, un centre cultural molt vinculat a la trajectòria d'EN RESiDÈNCiA. En un acte públic i obert, amb la participació de tota la comunitat implicada en la nova edició del programa, formada per artistes, docents, equips de mediació, equips de coordinació i direcció i representants de les institucions impulsores.

Seguim...

LAURA ALCALÁ FREUDENTHAL AMB PAULA SÁNCHEZ (LASÚBITA) A L'INSTITUT VILA-SECA (VILA-SECA)

EFRÉN ÁLVAREZ A L'INSTITUT POMPEU FABRA (BADALONA)

ARQUEA COL·LECTIU A L'INSTITUT LA RIBERA (MONTCADA I REIXAC)

ESTEL BOADA A L'INSTITUT CONSELL DE CENT (BARCELONA)

AURORA CAJA A L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT (BARCELONA)

CAROLINA CAMPOS A L'INSTITUT BARRI BESÒS (BARCELONA)

JOANA CAPELLA A L'INSTITUT LA FERRERIA (MONTCADA I REIXAC)

LUDOVICA CARBOTTA A L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA (BARCELONA)

CRISTINA CORDERO A L'INSTITUT ESCOLA TURÓ D'EN CARITG (BADALONA)

DANIELA DE VECCHI A L'INSTITUT L'ALZINA (BARCELONA)

MARIA GIRÓ COLL A L'INSTITUT MÀRIUS TORRES (LLEIDA)

ÍNTIMS PRODUCCIONS A L'INSTITUT CIUTAT DE BALAGUER (BALAGUER)

MARTÍ DE LA MALLA A L'INSTITUT XXV OLIMPIADA (BARCELONA)

ÀNGELS MARGARIT A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL (BARCELONA)

NEUS MASDEU A L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA (BARCELONA)

ÉLISE MOREAU I NOELA COVELO VELASCO A L'INSTITUT DE SANTA COLOMA DE GRAMENET (SANTA COLOMA DE GRAMENET)

FRANCISCA MUJICA KURSAN A L'INSTITUT SANTS (BARCELONA)

SÍLVIA NAVARRO I PERRAMON A L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN (SANT ADRIÀ DE BESÒS)

GESSAMÍ OLESA A L'INSTITUT ESCOLA PERE LLISCART (L'HOSPITALET DE LLOBREGAT)

MARTA PAREJA COBOS A L'INSTITUT NOU BARRIS (BARCELONA)

ALBA RAMIÓ I GÜELL A L'INSTITUT MOISÈS BROGGI (BARCELONA)

NÚRIA RION A L'INSTITUT CANDELERA (L'AMETLLA DE MAR)

HELENA RIPOLL A L'INSTITUT BARRES I ONES (BADALONA)

MARIA ROY DEULOFEU A L'INSTITUT ESCOLA RAFAEL ALBERTI (BADALONA)

VICTORIA SICKNESS I CANDELA CASAS A L'INSTITUT LA BASTIDA (SANTA COLOMA DE GRAMENET)

ROGER TORNIS A L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE (BARCELONA)

GEORGIA VARDAROU A L'INSTITUT ESCOLA XIRINACS (BARCELONA)

CLARA VINYALS A L'INSTITUT TORRE VICENS (LLEIDA)

RESIDENTS

LAURA ALCALÁ FREUDENTHAL
AMB PAULA SÁNCHEZ (LASÚBITA)

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT VILA-SECA

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS/GRANER

AMB LES DOCENTS
RAQUEL GANCHOLAS
I ANNA GÓMEZ

PRESENTACIÓ

Laura Alcala Freudenthal És directora creativa, coreògrafa, ballarina, docent i investigadora en dansa i directora de moviment. Co-dirigeix la companyia LaSúbita, casa artística i productora. Crea i dirigeix espectacles escènics, essent els més recents: POP. Un monòleg de dansa (2023), Flesh and Flowers per Tanzkollektiv Bremen (2024) i ONA, un espectacle de dansa i música en directe per a primera infància (2025, Mercat de les Flors). Treballa i ha treballat en projectes educatius a les aules i coordinant equips (Conarte Internacional, nilak, Caixa D'eines, Cos i moviment, talla única) o fent formació amb mestres (LaCultivadora, A Tempo). És professora de dansa per a estudiants d'arts escèniques a ERAM. Escola Universitària de les Arts de la Universitat de Girona (UdG). Investiga i, puntualment, escriu (Blog Mercat de Les Flors, Temps de les arts). És directora de moviment per a audiovisuals i arts en viu col·laborant amb peces audiovisuals de Rigoberta Bandini, Cèlia Giraldo i Aina Clotet i també és professora convidada al Màster en direcció d'art de SHIFTA i Elisava.

Paula Sánchez És ballarina i docent de dansa contemporània. Va cursar el batxillerat artístic escènic a l'Institut Pons d'Icart de Tarragona (2018) i es va traslladar a Barcelona per completar la seva formació professional a Area Dansa Espai de Creació i Moviment. Entre l'octubre de 2021 i el maig de 2023 va formar part de la companyia jove Free Bodies, on va col·laborar amb coreògrafes i coreògrafs de diversos països europeus. Actualment treballa com a ballarina freelance i és codirectora del col·lectiu tarragoní La Im.Perfecta i del duo ATTRACTIO. Ha ballat amb companyies com Carla Sisteré, Elelei, Otra Danza i Angel Duran Performing Arts, i imparteix classes de dansa contemporània a Barcelona, Sabadell i Tarragona.

PUNTS
DE PARTIDA

Investigarem sobre què necessitem deixar enrere per poder imaginar nous inicis. Treballarem el cos com un espai on s'acumulen capes imposades per l'entorn, les expectatives i les experiències. El rebot esdevé una eina física i simbòlica per alliberar tensions, transformar-les i generar moviment compartit. La carn representa allò essencial, vulnerable i autèntic que apareix quan ens despullem de les màscares. La por s'entén com una força present en qualsevol procés de canvi, creixement o transformació.

A través de la dansa, el joc, la creació col·lectiva i la transformació de l'espai, explorarem aquestes preguntes des de la realitat dels participants. L'objectiu és construir, entre tots, un nou paisatge físic i imaginari que reflecteixi les seves inquietuds, desitjos i maneres d'habitar el món.

INSTITUT L’**Institut Vila-seca** (Vila-seca, el Tarragonès) participa per primera vegada a EN RESiDÈNCiA. Es tracta d’un centre públic d’ensenyament secundari creat l’any 1996 com a resultat del desdoblament de l’altre institut del municipi, l’institut Ramon Barbat i Miracle, en un moment de creixement de població i de les seves necessitats educatives.

El centre destaca per una àmplia oferta d’optatives i per la seva sensibilitat envers les pràctiques artístiques, especialment a través de l’itinerari artístic de 4t d’ESO.

L’edifici, projectat pels arquitectes Jordi Cerdà i Jordi Bergadà, es caracteritza per la funcionalitat, la lluminositat i l’amplitud dels seus espais. Situat al Campus Educatiu i Esportiu de Vila-seca, comparteix entorn amb diversos equipaments educatius i esportius del municipi. La seva proximitat a equipaments com el Castell de Vila-seca, que acull mostres d’art contemporani, l’Auditori Josep Carreras i l’espai escènic Celler de Vila-seca, afavoreix la seva vinculació amb la vida cultural, formativa i comunitària de la població.

EFREN ÁLVAREZ

EN RESiDÈNCiA A
L’INSTITUT POMPEU FABRA

MEDIACIÓ
EART

AMB LES DOCENTS
SONIA ESPEJO I LAURA MARTÍNEZ

PRESENTACIÓ Artista resident a Barcelona, investiga les potencialitats del dibuix i el diagrama en la construcció de narratives polítiques i de crítica social, sovint plasmades en cartografies d’allò social. El seu enfocament artístic es caracteritza per una postura ideològicament militant, i integra diverses tradicions intel·lectuals i polítiques en l’exploració de vies de pensament alternatives que contemplin els conflictes socials des de l’imaginari de les revolucions tecnològiques del nou mil·lenni.

La seva obra es distingeix per una explícita franquesa gràfica i política que recorda la tradició crítica i cronística d’artistes com Leech, Hogarth, Goya, Crumb o Rius, sovint imbuïda d’una ironia quixotesca i rabelaisiana. Aborda temes com la globalització, les transformacions del capitalisme, les estructures polítiques de la vida quotidiana, la representació del poder i les seves institucions o la construcció de la memòria històrica.

La seva obra ha estat exposada en galeries, museus i espais independents. Entre les seves exposicions més destacades hi ha la individual *Económicos* (MNCARS, Madrid, 2011) i la seva participació en la mostra *La Bestia y el Soberano* (MACBA, Barcelona, 2015). Recentment, ha contribuït a les exposicions *Maquinaciones* (2023) al MNCARS, i *Fabular Paisajes* (2025) al Museu Habitat, on es van presentar diferents etapes del seu *Proyecto Ideología, una genealogía político-institucional del sistema-món occidental*.

PUNTS DE PARTIDA El punt de partida del projecte és muntar a l’aula l’equivalent a la redacció d’una revista —la Veu de l’Institut—, una publicació que ens inventem entre totes i que esdevé un espai compartit d’expressió. El grup assumeix el rol de redactores i editores: som nosaltres qui decidim continguts, formats i ritmes, i qui donem forma a cada número.

Des d’aquesta redacció volem estar obertes a la participació de la resta de l’institut, buscant la implicació d’altres integrants del centre amb diverses formes d’expressió, de manera que la revista funcioni com una veu col·lectiva i no només com un exercici de classe.

El repte és que cada participant hi trobi una via pròpia —humor, entrevistes, històries personals, expressió artística— i que la revista guanyi presència també a les xarxes, on la càpsula audiovisual és un format tan vàlid com el text imprès.

Dins d’aquest marc, un dels fils que hi aportem és la mirada satírica sobre l’institut com a institució —la seva organització, els càrrecs i funcions o la història de l’educació moderna—, que connecta amb tradicions com la comèdia antiga i la paròdia, el naixement del magazín i el llibel divuitesc, o les mostres d’expressió espontània com el grafit.

INSTITUT L’**Institut Pompeu Fabra** (Bufalà, Badalona) participa per segona vegada a EN RESiDÈNCiA. En la 17a edició (2025-2026), amb l’artista Víctor Jaenada, un grup d’alumnes de 3r i 4t d’ESO i les seves docents, van desenvolupar el procés de creació de *La Casa de Bernarda Alba a Badalona*, comissariat per EART. De nou participa amb alumnes de 3r i 4t d’ESO.

L'actual centre educatiu té els seus orígens l'any 1915, quan a partir de l'escola de la cooperativa *La Bienhechora* de l'Ateneu Obrer de Badalona, l'Ajuntament de la ciutat va crear l'Escola Municipal d'Arts i Oficis. Durant la seva trajectòria i després de diversos canvis de nom, serà el 1990, i a partir de la LEC, que passarà a anomenar-se Institut Pompeu Fabra. El nom de l'institut és un homenatge al mestre Fabra, primer director de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, i també impulsor de la creació de l'Escola Catalana de Badalona. Mentre vivia a la ciutat, Pompeu Fabra redactà el Diccionari General de la Llengua Catalana.

ARQUEA COL·LECTIU

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA RIBERA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB ELS DOCENTS
VANESSA SANZ
I ÀNGEL GARCÍA

PRESENTACIÓ **Arquea Col·lectiu** se situa en la intersecció entre la creació sonora, les arts visuals i la biologia. És un assemblatge compost per microorganismes que habiten territoris especulatius, paisatges sonors que connecten altres dimensions espai-temporals, l'aparell fònic d'un sintetitzador modular, la retina d'una càmera de microscopi i dues humanes que interactuen amb aquests agents en diferents nivells: Marzia Matarese i Patricia Usero. Explorant formats arrelats en la *performance* audiovisual i el cinema expandit, Arquea Col·lectiu proposa una exploració *videòsònica* de territoris i esdevenirs suspesos entre la dimensió física de la matèria en descomposició i paisatges especulatius modelats en diàleg i tensió amb els llocs on es va originar la peça.

Marzia Matarese és artista visual i micòfila. S'alimenta de metodologies indisciplinades i de la ficció especulativa per materialitzar obres en diversos mitjans, com ara el vídeo, la fotografia, la instal·lació, la *performance* i els mitjans de cultiu. El seu treball explora les intricades relacions entre els regnes biòtic, abiòtic i artificial a través de cosmotècniques especulatives i estratègies encarnades destinades a desestabilitzar l'excepcionalisme humà, creant espais per a ecologies *queer* postnaturals.

Patricia Usero és artista sonora immersa en l'univers dels sintetitzadors modulars, la construcció d'instruments DIY/DIWO i les gravacions de camp. El seu treball se centra en l'escolta profunda i el diàleg entre els registres sonors naturals i els sistemes de síntesi modular, a través dels quals es filtren geofonies, biofonies i antropofonies. Crea paisatges sonors que emfatitzen la importància del so en la comunicació i la supervivència multiespècie, explorant les emocions evocades per la nostra relació amb l'entorn.

Les performances d'Arquea Col·lectiu s'han presentat en diferents festivals i espais culturals nacionals i internacionals, com ara el Festival Digit (Pratdip, 2026), el Festival Rizomes (La Celler de Ter, 2026), Einxs Pro a Hangar (Barcelona, 2025), el Festival Internacional d'Art Video de Casablanca (Marroc, 2024), el CaixaForum Barcelona (Barcelona, 2023), l'Ecos Festival: *Ecosistemes de l'Inesperat* a Fabra i Coats (Barcelona, 2023), *Lo Mon Contemporáneo* (Hecho, 2023), La Caldera (Barcelona, 2023) i el Festival L'Alternativa al CCCB (Barcelona, 2022). Entre els seus treballs anteriors s'inclouen *performances* a Rarefacció, Hangar (Barcelona, 2022), una col·laboració amb Kyoka durant el Cicle Entropia a Etopia (Saragossa, 2022), i actuacions a La Cinètica (Barcelona, 2022), el Modular Day 8 (Barcelona, 2021) i el Festival Eufònic (Delta de l'Ebre, 2021).

PUNTS
DE PARTIDA

Què vol dir *Natura*? Com ens posicionem en relació amb allò que considerem natural i com podem articular aquest concepte perquè inclogui l'ésser humà? Amb qui compartim els territoris que habitem, i quines relacions i architectures hi reproduïm? Quins elements reconeixem com a part viva dels nostres paisatges, i quines relacions i ressonàncies generem en entrar-hi en contacte?

Proposem entrenar l’atenció poder acollir allò que queda fora de cap de la percepció normalitzada — allò que no veiem, sentim ni percebem perquè no ens és familiar.

Com es transforma un paisatge quan comencem a parar-hi atenció?

Com escoltem? Què deixem fora de la nostra percepció, i com escolten altres espècies? Ens escoltem realment entre nosaltres? Pot l’escolta convertir-se en una forma de cura?

Quins sentits i gestos d’atenció podem cultivar per revitalitzar la interacció amb el territori i les altres espècies?

El projecte proposa explorar les relacions multiespècie mitjançant dispositius tecnològics que medien la percepció, l’escolta i el contacte. Quines narratives poden sorgir d’aquests processos i com poden ajudar-nos a imaginar mons possibles?

INSTITUT

L’Institut La Ribera (La Ribera, Montcada i Reixac) participa per quarta vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. En la 15a edició (2023-2024), Rodrigo Laviña hi va desenvolupar, el procés de creació de *Drac, Barra, Empremta*, presentat a Montcada i Reixac i, posteriorment, a la biennal *Manifesta 15 Barcelona Metropolitana*. En la 16a edició, Natalia Domínguez va crear *Un so que no se sent, una pols que no es veu*, presentat públicament a La Capella (juny 2025). En la 17ª edició, Laura Ginés va crear *El que un gat blau ens pot dir de la ciutat que volem*. En aquestes tres creacions, amb el comissariat de L’Afluent. Enguany, l’Institut La Ribera torna a participar amb un grup d’alumnes de 3r d’ESO.

Molt a prop del riu Besòs, l’entorn de l’Institut La Ribera està en ple procés de transformació, de la mà del projecte del Parc Fluvial de la Ribera i de les intervencions del Pla de Barris. L’Institut desenvolupa diferents programes i Serveis, de forma transversal als diferents nivells educatius, a la recerca de garantir una implicació directa amb l’entorn, alhora que promou l’èxit educatiu també al barri de La Ribera.

ESTEL BOADA

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT CONSELL DE CENT

MEDIACIÓ
EART I MUSEU NACIONAL D’ART
DE CATALUNYA_MNAC

AMB LES DOCENTS
LALI SOLER
I VERÓNICA VARAS

PRESENTACIÓ

Estel Boada (Barcelona, 1991), cantant i artista multidisciplinar, es defineix com una joglaressa contextual. Amb formació en Belles Arts, explora l’espai, la col·lectivitat i la veu a través de la *performance*. El seu treball, marcat per l’humor i l’absurd amb tocs de fantasia, reflexiona de manera burlesca sobre la seva vida com a “diva frustrada”. Interessada en l’educació experimental, l’art contextual, el so, la música i el dibuix, utilitza l’acció i l’humor com a eines de crítica. Ha participat en nombroses intervencions d’art interdisciplinar i comissariat cicles d’art contemporani autogestionats. També és compositora i vocalista de diferents projectes musicals.

PUNTS DE PARTIDA

La Partint que m’adormia amb la classe d’història i després no entenia els meus apunts (excepte els dibuixos que feia dels professors que eren molt clars), la idea és generar una motivació per traspassar i reescriure aquest record. Podem generar un vincle entre passat i present en què guii el context actual per entendre allò que potser ens queda més llunyà? Fer una convenció drag de gats medievals com a temàtica ens ajudaria a entendre més l’edat mitjana? I parlar de tatuatges ens podria fer arribar a parlar de frescos? Com podríem visitar un museu escoltant el que ens diu la història sense dissociar pensant en on estan els banys i el bar?

L’humor sempre ha estat un estri de comunicació de masses que molts cops ha servit per camuflar missatges més durs, polítics i controvertits, però pocs cops entra a la institució educativa quan per mi és el codi més potent per arribar a un públic més ampli. Tanmateix, em proposo navegar amb els i les estudiants per un nou imaginari per ara desconegut, on la missió és estar despertes el màxim de temps possible jugant i revisant els codis que escriuen la història de diferents generacions, ja siguin *reels de gatitos*, tutorials de maquillatge gòtic o recreant gravats del segle XV amb brics de llet.

A través d’unes dinàmiques plenes d’humor, història, veu i cos, revisarem la col·lecció del MNAC per a generar un pont ple de fantasia, anècdotes i hormones ballant.

INSTITUT

L’Institut Consell de Cent (el Poble Sec, Barcelona) participa per tercera vegada a EN RESIDÈNCIA. Ha acollit a Oriana Eliçabe, en la 14a edició (2022-2023) i a teresa w *•*:.º.:*•° •**, en la 17a edició (2025-2026). Enguany, tornen a participar en el programa amb un grup de 4t d’ESO.

L’Institut Consell de Cent (el Poble Sec, Sants-Montjuïc, Barcelona) va iniciar les seva activitat el curs 1996-1997. En un context urbà singular i d’alta densitat cultural (el Port, Montjuïc, el Paral·lel, les Drassanes, els Jardins de les Tres Xemeneies, el Centre Cívic Albareda, etc..) el Consell de Cent vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA amb la voluntat d’aprofundir en la connexió de la seva comunitat educativa amb la creació contemporània.

AURORA CAJA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT

MEDIACIÓ
LA CENTRAL DEL CIRC

AMB ELS DOCENTS
FRANCESC XAVIER SISQUELLA
I RICARDO SOLÉ

PRESENTACIÓ Des de petita mostra interès per l'art, especialment pel dibuix. Estudia Arts Plàstiques a l'Escola Massana de Barcelona i Belles Arts a la Universitat de Barcelona.

Segueix la formació a la Flic Scuola di Circo de Torí, Itàlia. Allà s'especialitza en la disciplina de les verticals. El seu primer projecte es titula *En Perill d'Extinció* (2016).

Participa en laboratoris d'investigació escènica amb professionals com Semolina Tómic, Jean Michael Guy, Volmir Cordeiro, Roberto Magro, Marta Torrents, Eva Ordoñez, Cristian Coumin, Pau Portabella, Florent Bergal o Lucas Condró.

El 2018 comença la creació del seu primer espectacle, *No verbal*. Amb el qual, a l'octubre de 2021, participa en la formació FOCON d'Ésacto'Lido (École Supérieure des Arts du Cirque Toulouse-Occitanie, FR).

El 2022 presenta *No verbal o la pàgina en blanc*, creació in situ en forma de recorregut al Museu Picasso de Barcelona, peça que va formar part del programa Creació i Museus, i que, produït per La Central del Circ i el Museu Picasso, es va incloure a la programació del Festival Grec de Barcelona.

El mateix any, La Red Española de Teatros inclou *No verbal* al seu 5è catàleg d'espectacles de circ recomanats. El 2023 s'estrena sota la carpa del col·lectiu Nilak. *No verbal* gira des de la seva estrena fins a l'actualitat, participant en diversos festivals i contextos culturals nacionals i internacionals.

El 2024-25 és intèrpret de l'espectacle *Mundo Mundial* (Circo de Sur a Sur 3), coproduït per la Grainerie (Toulouse, FR) i Truca Circus (Sevilla, ESP).

També treballa per a altres peces escèniques com a artista visual, amb la Companyia Eia i Joan Català (2021).

Paral·lelament rep encàrrecs com a il·lustradora; de disseny de cartells, murals i imatges corporatives per a diversos projectes. El seu univers visual té un caràcter propi amb un estil reconeixible que s'ha anat conformant amb el temps. Les tècniques que predominen en la seva pràctica són el linogravat, l'aquarel·la i la tinta xinesa.

Actualment treballa en una nova creació performàtica a duet amb l'espai públic, en la qual proposa una interacció amb coloms i ocells que habiten la ciutat, titulada *The Meeting Point*.

PUNTS DE PARTIDA La pràctica del circ i de la dansa m'ha ensenyat una manera d'habitar i relacionar-me amb el món; amb els altres, amb l'espai, amb el present i amb el meu propi cos.

L'escolta d'una mateixa i de l'altra, la mirada que llegeix el que l'envolta i se situa, respirar, moure's, agitar-se, aturar-se.

Trobar-se a una mateixa dins d'aquest soroll, sense negar-lo. Trobar-se perquè la voluntat és connectar-se amb una dimensió pròpia que ometem i que existeix soterrada.

Aquesta dimensió és la dimensió del sensible, a la qual accedim a través de la pràctica física. Per a mi, la tècnica de circ no és una eina que utilitzo, sinó un canal d'expressió amb el qual puc viatjar per diferents estats emocionals i comunicar-me a través d'un llenguatge sensible. Un llenguatge que, pel fet de no ser el literari, no és menys veritable.

És aquesta pràctica la que m'agradaria transmetre com a base a partir de la qual les i els alumnes de l'Institut Dr. Puigvert puguin iniciar-se.

Al mateix temps, i de la mateixa manera que aquesta pràctica relaciona el cos amb el món, el relaciona amb els materials.

És des d'aquí que m'agradaria també abordar la part plàstica.

Aquesta part plàstica va des de la història de l'art, la utilització del dibuix com a registre de la creació escènica, l'esbós d'idees, experimentar amb materials, l'acció física que existeix en la plàstica, la transformació d'espais, etc.

D'altra banda, com a punt de partida d'aquesta experiència, no he triat un tema, però sí una paraula: espai.

Per què espai? El grup de treball són alumnes de 1r d'ESO, que acaben d'arribar a l'institut i que probablement és el lloc on passaran gran part dels pròxims quatre anys de la seva vida.

M'agradaria, llavors, que poguessin descobrir i deambular per l'arquitectura (física i energètica) de l'Institut, amb l'objectiu que aquesta experiència els faci sentir que l'institut és casa seva.

Que l'institut és un espai que els permet expressar-se, del qual són legítims i en formen part.

Per això m'agradaria treballar el circ i la dansa in situ. I que l'expressió del moviment estigui en relació amb l'espai i, per tant, amb el present, transformant aquests espais i reformulant-los amb noves «històries».

INSTITUT Quinzena participació de L'Institut Doctor Puigvert (Sant Andreu, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. Luis Bisbe, Jaume Ferrete, Francesc Ruiz, Luz Broto, Ana García-Pineda, Enric Farrés Duran, Max Besora, Maria Llop i Vanesa Varela, Anna Irina Russell, Gerda Kochanska, Ninja Papel, Valentina Gaia Lops i Ida Barbati, i també, Marc Badia i Vivian Friedrich hi han desenvolupat processos de creació. Una vegada més, el Doctor Puigvert participa al programa amb un grup d'alumnes de 1r d'ESO.

L'Institut Doctor Puigvert està molt a prop del nus viari de la Trinitat i del curs del riu Besòs. Va començar a funcionar l'any 1985, tot i que l'actual edifici no va ser inaugurat fins al 1991-92. El seu claustre acordà donar-li el nom d'Institut Doctor Puigvert en memòria de l'uròleg Antoni Puigvert (1905-1990), la infantesa del qual està estretament lligada a Sant Andreu.

CAROLINA CAMPOS
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT BARRI BESÒS
MEDIACIÓ
LA PODEROSA
AMB LES DOCENTS
SARA LAGUIA
I NÚRIA ALEMANY

PRESENTACIÓ Carolina Campos és brasilera i viu a Barcelona des de 2019. Treballa entre la dansa i la *performance* amb enfocament en dramatúrgia, curadoria i pedagogia. S'interessa per la micropolítica de les col·lectivitats i per la *performativitat* de la paraula com a eina per a la imaginació política. Es dedica a l'acompanyament artístic, entès com un conjunt de pràctiques que inclouen la mirada externa, l'assistència a artistes, la dramatúrgia, l'amistat, l'apaivagament de crisi, l'acolliment institucional, la presència, l'escolta i la participació.

Autora del llibre *Interrogar l'acompanyar* (LIO, 2024). Coordinadora pedagògica de Campar Camp, programa de recerca i creació en dansa dirigit per la Caldera i La Poderosa. Co-coordina l'espai independent Fons en Foc.

Amb Fons realitza la curadoria del programa Un assaig permanent en la Fundació Miró (2026). Va ser co-curadora de *Sense esquerra no hi ha punt de llum* en Centre d'Arts Santa Mònica (2025), i del Programa Avançat en Arts Performatives PACAP5 a Lisboa (2021–2022). Col·labora amb Letícia Skrycky en Matèria Lleu, plataforma de recerca i formació en il·luminació escènica dirigida a a dones cis, persones trans i no binaries, a Lisboa.

Realitza tallers i laboratoris de creació en el sud d'Europa i el sud global. Desenvolupa projectes pedagògics i de creació en Graner, La Poderosa, La Capella i La Caldera.

Va crear peces, *performances* i vídeos amb Márcia Lança, João Fiadeiro, Rafael Frazão, DI. Chie-regati i Ibon Salvador. Des de 2012 investiga la Composició en Temps Real, metodologia impulsada pel coreògraf portuguès João Fiadeiro que estudia la improvisació, la presa de decisions i la col·laboració a partir de pràctiques performatives. Al Brasil va treballar en Lia Rodrigues Cia de Danças (2008–2011).

És postgraduada en Fotografia per la Universidade Cândido Mendes (UCAM-*RJ) i Cultura Contemporània i Noves Tecnologies per la Faculdade de Ciências Sociais e Humanas (FCSH) de Lisboa. Va cursar el PEI (Programa d'Estudis Independents) del MACBA i el Màster en Producció i Recerca Artística de la Universitat de Barcelona (UB).

**PUNTS
DE PARTIDA**

La residència proposa la utilització de la metodologia de la Composició en Temps Real (CTR) com a punt de partida per a la creació. La CTR és una eina teoricopràctica que estudia, problematiza i sistematitza l'experiència de la improvisació i la composició en l'art, per a reflexionar la presa de decisions, la col·laboració i les relacions. Aquesta pràctica exercita un tipus de col·lectivitat que preserva les singularitats de cada individu. També reflecteix sobre l'emergència de les regles i problematiza les estructures de poder en les quals estem immerses sense adonar-nos.

La Composició en Temps Real proposa jocs on entrenem 'no saber' ajuntis i experimentem formes de trobada i relació que no són ni complementàries (normalment condueixen a la submissió) ni simètriques (normalment condueixen a la competència) sinó recíproques (que tenen més oportunitats de conduir a la col·laboració). L'estratègia que ofereix implica un canvi de paradigma en la

nostra forma habitual d'operar: en lloc d'actuar per a arribar a una meta preestablerta o objectiu, actuem des d'un punt de partida, interès o inquietud i el treball és mantenir col·lectivament la vitalitat i pertinència del sistema / situació amb el qual estem bregant. D'aquesta manera no hi ha raó per a imposar el punt de vista de ningú i el «jo» es converteix en mediador d'un esdeveniment col·lectiu i no en autor. És un entrenament de sensibilitat i escolta a l'entorn i també de presa de posició davant els esdeveniments.

La Composició en Temps Real és una metodologia desenvolupada pel coreògraf portuguès João Fiadeiro al llarg dels últims 30 anys en l'àmbit de les arts performatives. Carolina Campos és una de les seves col·laboradores més pròximes des de 2012, havent realitzat tallers, creacions i projectes de mediació i curaduria al voltant d'aquesta pràctica en diversos llocs d'Europa i Sud-amèrica.

INSTITUT

Desena participació de L'Institut Barri Besòs (el Besòs i el Maresme, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO. Anteriorment ha participat al programa amb les residències de La Calòrica, Mariona Naudín, Andrés Waksman, nyam-nyam, Viviane Calvitti, Emília Gutiérrez Epstein, Oriol Puig Grau, i també Oriol Morales Pujolar i Pablo Macho. Aquestes residències han comptat amb la mediació de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia, Antic Teatre, Mercat de les Flors – Graner, MACBA i la Central del Circ.

L'Institut Barri Besòs s'ha anat construint pas a pas des de 1977, amb un treball conjunt entre pares, professors, alumnes, veïns, administracions, entitats i institucions. Aquesta col·laboració ha donat lloc a un centre educatiu públic arrelat en el medi social on es troba, obert als barris on presta servei, amb un funcionament democràtic i participatiu, que ha procurat implementar una oferta educativa de qualitat sensible al tractament compensatori de les desigualtats socials, i que busca fomentar l'educació científica i tecnològica i els valors de la cultura humanística.

JOANA CAPELLA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA FERRERIA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES DOCENTS
EVA GARCÍA
I ANA SILVA

PRESENTACIÓ **Joana Capella Buendia** viu a Mollet del Vallès i treballa a Barcelona i la seva perifèria. És graduada en Disseny d'Integració Multidisciplinar per l'escola superior de disseny ESDi Sabadell (Universitat Ramon Llull), i ha cursat el Màster en Investigació i Experimentació en Disseny per l'escola BAU (adscrita a la Universitat de Vic).

La seva pràctica es mou entre les arts visuals, la *performance* i la instal·lació. Des de la dansa, la creació sonora, el text i l'escultura; els seus projectes, sovint, sorgeixen com a tàctiques per qüestionar les condicions del context específic de la creació artística contemporània i els afectes i efectes del paradigma de la productivista actual en els cossos humans i no humans.

Enguany ha sigut seleccionada a la convocatòria del programa Temporals 2026 en la modalitat de projecte individual amb una recerca que gira entorn els conceptes de rendiment i resistència, propis del àmbit del fitness i l'agricultura.

Recentment ha format part de l'equip d'*educadoris* d'IntersECCions (Arts Visuals) al Prat de Llobregat i del programa Art i Escola (ACVic i Granollers)

Ha desplegat la seva pràctica com a resident a La Escocesa (2020 - 2025), Fabra i Coats (2024), Sant Andreu Contemporani (2023), Centre ARBAR (2023), Centro de Arte Huarte (2021), Casa Tres Patios (Medellín, 2019). Els seus treballs han rebut el suport de les Beques de Creació Barcelona CREA (2023); Les beques de recerca en Arts Visuals OSIC (2022), Idensitat (2022), Homesesión (2021), La Escocesa (2021), Centre d'Art La Panera (2019), Sala d'art jove (2017). Ha exposat a: Museu del Monestir de Sant Cugat, Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats, La Capella, CCEBA Buenos Aires, Centre d'Art Maristany, LOOP Festival, Centre d'art Fabra i Coats, Facultat de Belles Arts de Cuenca, Museu Abelló, Escola Massana, La Panera i Sala d'Art Jove, entre d'altres.

**PUNTS
DE PARTIDA**

Som lloc/cos/paisatge: pràctiques d'exploració.

Com arribar a...? va ser la meva primera cerca al *Google Maps*, després que em confirmessin que el curs 26/27 participaré en el programa EN RESIDÈNCIA a l'Institut La Ferreria. Un centre que es troba al marge del polígon industrial La Ferreria i a tocar de la Riera de Sant Cugat, que alhora fa frontera amb els nuclis urbans de Montcada. Com arribar a...?, és també el punt de partida d'una sèrie d'accions exploratòries per recórrer l'entorn de l'institut, a través de pràctiques pròpies de les arts visuals, la *performance*, l'escriptura i l'experimentació matèrica.

On som? Quin és l'entorn/paisatge del centre? I els marges? Quins l·lindars? Però també, com en formem part? Quines relacions de cocreació i codependència es donen entre el context, el centre i els seus habitants humans i no-humans, vius i no-vius?

M'agradaria aprofitar la meva estada al centre, per assajar maneres d'atendre els vincles que emergeixen en la convivència amb aquest context que ens acull, amb el desig de poder confabular i especular altres inscripcions i ficcions, amb/ entorn/ per/ contra/ sobre/ a aquest territori.

INSTITUT

L'**Institut La Ferreria** (Mas Rampinyo, Montcada i Reixac) participa per tercera vegada a EN RESIDÈNCIA. En la 16a edició (2024-2025) la dramaturga Aina Tur va desenvolupar, juntament amb un grup d'estudiants de 2n d'ESO i les seves docents -i amb la mediació de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia, el procés de creació de *Necessitem diners!!!!*, presentat a l'Espai Cultural Kursaal (Montcada i Reixac) el maig de 2025. En la 17a edició (2025-2026), l'artista Tau Luna va desenvolupar, juntament amb un grup d'alumnes de 2n d'ESO i la seva docent, el procés de creació *On comença una muntanya?*, comissariat per A Bao A Qu.

L'origen d'aquest institut es remunta a l'any 1962, coincidint amb les greus inundacions del dia 25 de setembre, que van arrasar bona part de la comarca del Vallès Occidental. Després de vint anys de funcionament sense interrupció, va ser traslladat del carrer del Progrés al polígon de la Ferreria, a l'inici del curs 1995-1996. L'any 2002, el centre educatiu –que fins aquella data s'havia denominat IES 25 de Setembre- adoptà el nom d'Institut La Ferreria, en consonància amb la pràctica majoritària de la ciutadania de Montcada i Reixac. De nou participa amb un grup d'alumnes de 2n d'ESO.

LUDOVICA CARBOTTA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES DOCENTS
ROSSI LUQUE
I JUDIT MÉNDEZ

PRESENTACIÓ **Ludovica Carbotta** (Torí, Itàlia,1982) viu i treballa a Barcelona. La seva obra investiga, a través de l'exploració física de l'espai urbà, les formes en què els individus estableixen connexions amb l'entorn on viuen. A cavall entre la realitat i la ficció, les seves obres recents combinen instal·lacions, textos i *performances*, i reflexionen sobre les nocions de lloc, identitat i participació. En concret, Carbotta explora allò que denomina 'especificitat ficcional del lloc', una forma de pràctica site-specific que elabora territoris imaginaris o encarna llocs reals amb contextos ficticis, reivindicant el paper de la imaginació com a valor fonamental en la construcció del nostre coneixement.

Carbotta va estudiar a la Universitat Goldsmiths de Londres (2015). El 2019 la seva obra es va presentar a *May You Live in Interesting Times*, la 58a Exposició Internacional d'Art de la Biennal de Venècia, dirigida per Ralph Rugoff.

Exposicions individuals recents: *Column Press*, Bombon Projects, Barcelona (2026); *Città, Città, Radar*, Milà (2025); *Constructor de mundos muy parecidos al nuestro*, Espai 13, Fundació Miró, Barcelona (2025); *Very Well, on my Own*, MAMbo, Bolonya (2024); *I come from outside of myself*, Pavelló Europeu, OGR, Torí (2022); *Growing Pains*, Sala Verónicas, Múrcia, Espanya (2021); *Paphos*, Bombon Projects, Barcelona, Espanya (2021); *Die Telamonen*, Bündner Kunstmuseum, Chur, Suïssa (2020); *Monowe*, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Torí (2019); *smART*, Roma (2019); *Artissima Present Future*, Torí (2018); *Marselleria*, Nova York (2018); *Galeria Marta Cervera*, Madrid (2017); *ON Public - Monowe*, Bolonya (2016); *A motorway is a very strong wind*, Care Of, Milà (2014); *Vitrine 270° - Without Walls*, Galleria Arte Moderna, Torí (2013); *Greater Torino*, Fundació Sandretto Re Rebaudengo, Torí (2011). Entre les seves exposicions col·lectives recents s'inclouen: *Scuola Piccola Zattere* (Venècia, IT), *KW Institute for Contemporary Art*, projecció de films (Berlín, DE), *Gasworks*, projecció de films (Londres, UK), *IVAM* (València, ES), *Teatrino Palazzo Grassi* (Venècia, IT), *MACRO Museum* (Roma, IT), *Galleria Nazionale d'Arte Moderna e Contemporanea* (Roma, IT), *Tecla Sala* (Barcelona, ES), *Drawing Center* (Nova York, EUA), *EACC* (Castelló de la Plana, ES), *La Casa Encendida* (Madrid, ES), *MAMbo* (Bolonya, IT), *Palazzo Fortuny* (Venècia, IT), *Kunstlerhaus Museum* (Graz, Àustria), *MAXXI Museum* (Roma, IT), *Fondazione Sandretto Re Rebaudengo* (Torí, IT), *Hangar Bicocca* (Milà, IT), *Dublin Contemporary* (Dublín, IRL), *Matadero* (Madrid, ES), *Swiss Institute* (Roma, IT), *Les Instants Chavirés* (París, FR).

Carbotta és cofundadora de *The Institute of Things to Come* (www.theinstituteofthingstocome.com), un centre de recerca sobre el futur que proposa projectes d'artistes vinculats a un programa de formació i de *Progetto Diogene* (www.progettodiogene.eu) a Torí, un programa internacional de residències en l'espai públic.

El 2011 va guanyar el Premi Ariane de Rothschild (Milà); el 2016, el Premi Gallarate (MA*GA, Gallarate), la Beca Internacional Gasworks (Londres) i la Menció Especial del Premi ITALIA, Museu MAXXI (Roma). El 2017 va ser investigadora a la Jan Van Eyck Academie, Maastricht (Països Baixos), i el 2018 va guanyar el Premi Nova York, ISCP/Columbia University.

Actualment és professora d'Escultura a BAU, Centre Universitari d'Art i Disseny de Barcelona (www.baued.es/profesores/ludovica-carbotta), i és doctoranda en el curs de doctorat *Llenguatges, materials, processos i sostenibilitat en la producció artística contemporània* de l'Acadèmia de Belles Arts de Bolonya.

PUNTS DE PARTIDA

El punt de partida per al projecte serà 'Portar l'institut a l'espai públic'.

Aquest petit incipit vol ser una invitació pel grup d'alumnes a un seguit de propostes relacionades amb la possibilitat d'imaginar-se una reprogramació de l'institut: reimaginar les matèries i els espais que es poden fer servir com a aules (dins i fora del centre).

Les propostes per dur a terme el projecte transitaran entre l'escriptura, el dibuix, les filmacions, la fotografia, la construcció de maquetes i mobiliari mòbil, com també la programació de visites guiades al barri a càrrec del grup per part del grup.

INSTITUT

Vuitena participació consecutiva de l'**Institut Escola Trinitat Nova** (la Trinitat Nova, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació d'Isamit Morales, Arnau Sala, Lina Bautista, amb la mediació de L'Afluent; i de Xesca Salvà, Pato Mena, Pe p Vidal i Marco Noris, amb la mediació d'A Bao A Qu. De nou, hi participa un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

L'Institut Escola Trinitat Nova es defineix com una proposta educativa global que es configura com a únic centre educatiu (0-16 anys) dins el marc d'uns equipaments i propostes socioeducatives més amplis del barri de la Trinitat Nova. La proposta de l'IE TN vincula l'acció educativa a l'acció comunitària, assumint la seva condició d'agent cultural i educatiu en els processos de transformació del barri.

CRISTINA CORDERO
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA TURÓ D'EN CARITG
MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA
AMB LES DOCENTS
INMACULADA ALIJARTE
I ANNA FLAVIÀ

L'Institut Escola Turó d'en Caritg es va posar en marxa durant el curs 2019-2020 com a resultat de la fusió de l'Escola Alexandre Galí i de l'Institut Baetulo, tot i que els seus orígens es remunten a l'any 1968, quan es construeix el centre d'Educació General Bàsica, que donava resposta a la necessitat d'escolaritzar a la població del barri de La Salut. La unió dels dos centres, adoptant el model d'Institut Escola, ha permès treballar un projecte comú que s'adapta a les necessitats educatives d'infants i joves del barri.

L'any 2021, després d'un procés participatiu, el centre canvià de nom, adoptant el de Turó d'en Caritg, en referència a la seva localització, quasi al cim de la petita elevació (avui convertida en parc urbà) que, amb els seus 71m d'altitud, destaca per ser el segon punt més alt de la serra d'en Mena. Molt a prop del turó hi passava un ramal de la via Augusta, i al seu voltant hi hagué una necròpoli paleocristiana.

PRESENTACIÓ Llicenciada en Art Dramàtic, especialitat Dramatúrgia, per l'Institut del Teatre. També s'ha format en nombrosos seminaris especialitzats a l'Obrador de la Sala Beckett.

És col·laboradora habitual de NUS Cooperativa, amb què ha estrenat les peces de teatre fòrum *#1000likes*, *És de conya* o *Monòlegs a la plaça*, entre d'altres. Com a llibretista, sempre amb Òpera de Butxaca i Nova Creació, ha estrenat les òperes contemporànies *Dido Reloaded* i *Go, Aeneas, go!*, la darrera guanyadora del Berliner Opernpreis i estrenada a la Neuköllner Oper de Berlín. Ambdues peces es van poder veure al Teatre Lliure de Barcelona.

És autora de *Voraç bellesa*, estrenada al Festival Grec. Seguint una línia de noves dramatúrgies, amb la companyia de visuals en directe Atzur va estrenar l'espectacle *PLA-DUR* a l'Antic Teatre.

També ha rebut diversos ajuts, com l'Ajut Benet i Jornet 2024 de la Sala Beckett per a l'escriptura de l'obra *Aina*, i el d'artista resident de l'Arts Santa Mònica, on va crear la peça *Séance* investigant dramatúrgies participatives, línia que ha seguit desenvolupant a la peça *Auca de com els que estaven als nostres peus van aconseguir alliberar-se'n*, estrenada al Teatre Tantarantana.

PUNTS DE PARTIDA En aquesta residència m'agradaria explorar les nocions de futur i passat des del punt de vista de l'adolescència. Per fer-ho faré servir com a eina la memòria imaginària: creant records inventats, reconstruïts o híbrids, d'una vida que no s'ha esdevingut encara; fent que els i les joves imaginin quin serà el passat que recordaran quan arribin a la vellesa i quina vellesa s'imaginin des del seu present jove. Treballarem també com expressar i comunicar tot això. La idea és explorar més d'un camí possible de futur o passat i no limitar-se al realisme ni a la narrativitat, ja que aquestes propostes de creació no pretenen ser històricament verídiques sinó emocionalment versemblants.

És per això que les eines que ens ofereix el teatre ens seran útils: primer crearem sobre el paper una possibilitat escrita que, després, serà explorada amb el cos en un escenari (fingint que és real), per tancar el cercle i crear realment un record viscut d'aquesta possibilitat imaginada.

INSTITUT Tercera participació de l'**Institut Escola Turó d'en Caritg** (La Salut, Badalona) a EN RESIDÈNCIA. En les edicions 15a i 16a, va acollir els processos de creació de Constanza Brnčić (curs 2023-2024) i de Sara de Ubieta (curs 2024-2025), ambdues amb la mediació de A Bao A Qu. Enguany participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

En la seva primera participació, va acollir el procés de creació de *L'Escorxador Tremola*, de Constanza Brnčić, presentat al Centre Cultural L'Escorxador, en el marc de les Festes de Maig de Badalona i, posteriorment, a les Tres Xemeneies de Sant Adrià de Besòs, en el context de *Manifesta 15 Barcelona Metropolitana*. En la segona edició, novament un grup d'alumnes de 3r i 4t d'ESO van desenvolupar un procés de creació de la mà de l'artista Sara de Ubieta presentant la seva creació a la Sala d'Art Contemporani Josep Uclés de Badalona.

DANIELA DE VECCHI

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT L'ALZINA

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB ELS DOCENTS
XAVIER CALVO
I ESTHER RUIZ

PRESENTACIÓ **Daniela De Vecchi** és directora, dramaturga, investigadora i docent. És doctoranda en Llengua, Literatura Catalana i Estudis Teatrals a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on desenvolupa la investigació La poètica dels *Sistemes Minimalistes Repetitius, cap a un teatre predramàtic*. Ha cursat el Màster Oficial d'Estudis Teatrals de l'Institut del Teatre i la UAB, el Postgrau en Cinema i Societat de la Universitat de Barcelona (UB) i és llicenciada en Arts Escèniques per la Universidad Estadual de Campinas (UNICAMP) de São Paulo.

És fundadora de L'AminimAL Teatre, companyia amb la qual desenvolupa des de 2012 una investigació escènica al voltant de la dramaturgia contemporània, la relació entre cos i paraula i la creació de dispositius escènics híbrids. Com a dramaturga i directora ha creat més de vint espectacles com ara: *Passar Revista*, *El suïcidi de l'Elefant hipotecat* i *La supervivència de les Lucièrnagas*, i ha dirigit espectacles d'autors com Albert Pijuan, Aina Tur, David Eudave, José Sanchis Sinisterra, Juan Mayorga, Alvisse Camozzi, Care Santos o Mario Benedetti. Els seus treballs s'han presentat en espais i festivals com el Festival Grec, FiraTàrrrega, Sala Beckett, Teatre Arnau, Teatre Romea, Sala Barts, Sala Apolo, Teatro del Barrio, Frinje Madrid o el Festival Santiago Off de Xile.

Actualment desenvolupa Vals Núm. 6 en residència artística a Fabra i Coats – Fàbrica de Creació, una investigació escènica sobre el disseny, la construcció de la identitat i la relació entre cos, exposició i mirada.

Paral·lelament, desenvolupa una intensa activitat pedagògica. Ha impartit cursos de dramaturgia actoral, textual i direcció escènica a l'Obrador Internacional de Dramaturgia de la Sala Beckett, l'Institut del Teatre, el Teatro de Arena de São Paulo, l'Institut Cervantes i altres centres. També ha participat en projectes educatius com Caixa Escena de la Fundació La Caixa, Les arts escèniques al servei de l'educació, de Viu el Teatre i Connexions Batxillerat Artístic de l'Ajuntament de Barcelona.

És creadora del grup de recerca sobre els Sistemes Minimalistes Repetitius (SMR) a l'Obrador Internacional de Dramaturgia de la Sala Beckett, des d'on desenvolupa una metodologia pròpia de creació dramàtica i escènica compartida en seminaris i laboratoris a Catalunya, Madrid, Xile, Argentina i Brasil. La seva trajectòria també està marcada per la formació en Teatre Social i Teatro do Oprimido amb Augusto Boal i pel treball amb adolescents i projectes de teatre comunitari al Brasil.

Actualment és vicepresidenta i responsable de l'àrea de Direcció de l'Associació de Professionals de la Interpretació i la Direcció de Catalunya (AADPC), des d'on impulsa espais de debat sobre la direcció escènica, com la Primera Trobada de Dones Directores al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) i les Jornades de Direcció al Teatre Lliure i al Teatre Akadèmia.

PUNTS DE PARTIDA

El disseny com a territori compartit.

Què és el disseny? D'on neix? Fins a quin punt allò que desitgem és nostre i fins a quin punt respon a les imatges i els relats que ens envolten?

Aquest procés de creació parteix d'aquestes preguntes. Vivim envoltats de referents que ens diuen com hauríem de ser, com hauríem d'estimar, com hauríem de mostrar el nostre cos o com hauríem de relacionar-nos amb els altres. Però hi ha espai per imaginar altres maneres de mirar-nos?

Treballarem a partir de personatges i relats de la literatura, el teatre, el cinema i la música que han situat el disseny al centre dels seus conflictes. Els posarem en diàleg amb les nostres experiències, preguntes i contradiccions per construir nous imaginaris.

La música ocuparà un lloc central en el procés, no només com a banda sonora, sinó com a material de creació. Les cançons, les lletres, els ritmes i els paisatges sonors dialogaran amb el cos, la paraula, l'escriptura i la dramaturgia actoral per generar els materials escènics.

La dramaturgia coral serà la principal eina de treball. Ens interessarà construir una veu col·lectiva on les diferències no desapareguin, sinó que conviuen. Més que explicar el disseny, volem convertir l'escena en un lloc on observar-lo, qüestionar-lo i imaginar-lo conjuntament.

INSTITUT

Vuitena participació consecutiva de l'**Institut L'Alzina** (el Congrés i els Indians, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. Després dels processos de creació de Marc Artigau, Llätzer Garcia, Núria Lloansi i Pierre Peres, Sara Manubens Lucia del Greco, Carla Torres i Elena Carvajal amb Rafael Frazão. L'Alzina torna a apostar per la dramaturgia i les arts en viu. De nou, amb un grup d'estudiants de 3r d'ESO.

L'Institut L'Alzina es va posar en marxa el 1982. Està situat en un extrem del districte de Sant Andreu, i limita amb el barri de Navas i amb els districtes de Nou Barris i Horta-Guinardó. Actualment disposa de tres línies d'ESO i dues de batxillerat.

MARIA GIRÓ COLL

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MÀRIUS TORRES

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB LA DOCENT
SÒNIA CONTE

PRESENTACIÓ **Maria Giró Coll** nascuda a Castellbò (Alt Urgell) el 1995. Artista i gestora cultural, s'estableix al Pirineu des del 2019 com a camp d'acció i treball per a les seves investigacions a través de l'art i activisme rural a través de la cultura.

És sòcia fundadora de l'Associació Cultural Tartera (La Seu d'Urgell), un espai de creació i producció d'arts gràfiques, on des del 2021 articula els seus projectes de creació alhora que treballa per la dinamització cultural del territori en col·laboració amb altres agents i entitats pirinenques. Des del Taller Tartera conjuntament amb Sara Cabo i Lurdes Casanova duu a terme projectes de mediació amb escoles i entitats de lleure, dirigeix monogràfics i formacions en tècniques gràfiques i desenvolupa encàrrecs de disseny i estampació en serigrafia.

El seu treball de creació artística es relaciona profundament amb el context on es duu a terme, planteja investigacions situades i tracta d'aportar punts de vista transformadors d'allò que ens envolta. La seva obra ha estat exposada a Sala d'Art Jove (Barcelona), Sala Gòtica (Lleida), Sala la Cuina (La Seu d'Urgell) entre d'altres, ha participat en diferents festivals d'instal·lació fímera i al Taller Tartera s'hi pot trobar la seva obra gràfica creada en el mateix taller.

Com a gestora cultural ha format part de diferents iniciatives i entitats vinculades al món rural que treballen per enfortir i cohesionar la xarxa comunitària del territori. Ha treballat a la Traça Cultural, la xarxa d'entitats culturals del Pirineu; actualment forma part de l'equip organitzatiu del Festival de Jazz i Folk Els 7 Inferns (Alt Urgell) i és coordinadora de la residència artística Entorns (Cerdanya).

**PUNTS
DE PARTIDA**

Quan penso en Lleida em ve al cap un matí d'hivern baixant a 50km/h perquè la boira era massa densa, penso que sempre hi he d'anar en cotxe perquè només surten tres busos en tot el dia des de la Seu. Penso que sempre és massa complex.

Partint d'aquesta experiència proposo fer una exploració sobre com arribem a la feina o a l'institut. Entenent el desplaçament com una rutina que determina el temps, els recursos i les oportunitats de cadascú. - Des d'on venim? Quins mitjans de transport utilitzem? Quanta estona triguem? Què fem durant el trajecte? Compartim el desplaçament? Està pagat el desplaçament? Qui paga el desplaçament? - M'interessa reflexionar conjuntament sobre les facilitats i dificultats que amaga aquesta tasca aparentment quotidiana i les històries personals, laborals i territorials que s'entrellacen en cada desplaçament.

INSTITUT

L'**Institut Màrius Torres** (Institut-Templers, Lleida) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Situat al Camp Escolar, entre la falda del Turó de Gardeny i el riu Segre, és un dels instituts degans de Catalunya. Hi imparteix ESO, les tres modalitats de Batxillerat i estudis a distància en col·laboració amb l'Institut Obert de Catalunya.

Recull la història de l'Institut provincial fundat el 1842, instal·lat inicialment a l'antic convent dominicà del carrer Cavallers. L'edifici actual, als afores de la ciutat d'aleshores, es va inaugurar el 1955 i s'ha conservat gairebé inalterat fins avui. El centre va adoptar el nom del poeta lleidatà Màrius Torres el 1977, per iniciativa del poeta i docent de l'institut Jordi Pàmias.

ÍNTIMS PRODUCCIONS

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT CIUTAT DE BALAGUER

MEDIACIÓ
SALA BECKETT /OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB ELS DOCENTS
LAIA REMOLÀ I XAVIER TORNÉ

PRESENTACIÓ **Íntims Produccions** som un grup de gent que l'any 2012 ens vam ajuntar per fer projectes escènics. Fins ara aquests projectes escènics han estat tots projectes teatrals, però això no vol dir que aquesta companyia sigui una companyia de teatre. Íntims Produccions és més aviat una companyia de gent.

Cada vegada tenim menys clar què és el Teatre i què és el que volem fer, però cada vegada tenim més clar que, tot i no saber, ho volem fer. De lo poc que sabem, no ens interessa gairebé res i ens interessa tot el que no sabem i, supremament, el que no arribarem a saber mai.

Així doncs, cada peça és un pas diferent, cada peça és un lloc diferent, però sempre amb la convicció que som ara aquí amb tota aquesta gent explicant, i això és el més important. Ens prenem cadascuna de les nostres peces com un camí cap al desenvolupament d'una estètica, d'un llenguatge escènic i d'un corpus teoricopràctic propis. Per tant, en cada procés treballem amb un horitzó de descoberta nou, que rabassa l'immediatament anterior i que no el dona per cert, sinó que el discuteix.

Íntims Produccions som **Isaac Baró, Marc Cartanyà, Oriol Esquerda i Sandra Pujol**.

Hem fet sis espectacles: *El lloc*, *Wasted*, *Pool (No Water)*, *Èter Brota*, *Dels intestins una soga i del cul un sac de gemecs* i *L'anorak*. Hem estat companyia resident a la Sala Beckett (2022-23) i al Teatre Lliure (2023-24).

PUNTS DE PARTIDA

El projecte d' EN RESIDÈNCIA tindrà la comunicació com a punt de partida. Aquest serà el concepte a partir del qual iniciarem una investigació escènica i el procés de creació col·lectiva amb els nois i noies de l'Institut Ciutat de Balaguer.

Ens interessa investigar com ens comuniquem, què comuniquem i què passa quan intentem fer-nos entendre. Explorarem diferents formes de comunicació: la paraula, les diferents llengües, la veu, el cos, el gest, la mirada, el silenci, els objectes, les imatges o les eines tecnològiques.

Ens preguntarem també què passa quan no compartim el mateix codi, quan un missatge es transforma pel camí, quan hi ha interferències o quan allò que diem no coincideix amb allò que realment comuniquem. Podem comunicar sense parlar? Podem parlar sense arribar a comunicar?

L'any 1923 es va instal·lar a Balaguer la primera central telefònica automàtica pública de l'Estat. Han passat més de cent anys i no sabem si les coses han canviat molt o no han canviat gens.

INSTITUT

L'**Institut Ciutat de Balaguer** (Balaguer, La Noguera) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Situat a la capital de la Noguera, és un dels instituts històrics del territori: va néixer el 1952 com a 'Centro Oficial de Enseñanza Media y Profesional de Modalidad Agrícola y Ganadera', i va acollir des dels seus inicis alumnat de les comarques dels Prepirineus, la plana d'Urgell i la franja de Ponent. Actualment imparteix ESO i batxillerat.

L'edifici original, construït entre 1953 i 1955, conserva la seva estructura de porxos i terrasses, mentre que al llarg dels anys s'ha anat ampliant i renovant per adaptar-se als temps: nous laboratoris, aules d'informàtica, biblioteca i espais polivalents han anat substituint els antics tallers de fusteria, electricitat i mecànica que caracteritzaven els primers estudis del centre. El curs 1998-99 es van inaugurar les remodelacions que han donat a l'institut la seva forma actual.

MARTÍ DE LA MALLA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT XXV OLIMPIADA

MEDIACIÓ
A BAO A QU I FUNDACIÓ JOAN MIRÓ DE BARCELONA

AMB LES DOCENTS
ANNA MARTIN
I VIRGINIA CAMPS

PRESENTACIÓ **Martí de la Malla** (Barcelona, 1996) és graduat en Arts i Disseny per l'Escola Massana_UAB (2019) i en el Màster de Formació del Professorat per la Universitat de Barcelona_UB (2022). La seva pràctica combina la docència, la mediació cultural i la producció artística.

Ha desenvolupat projectes de mediació i educació per a institucions com la Fundació Joan Bros-sa, la Fundació Joan Miró, el Centre d'Art Santa Mònica i el programa Temporals de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona (ICUB). Ha treballat en diverses escoles de Barcelona dissenyant i implementant situacions d'aprenentatge de primària. També ha treballat com a formador docent i assessor en processos de renovació pedagògica amb la UB, claustrats de pri-mària, Centres de Recursos Pedagògics de Barcelona i EART (Experimentem amb l'Art).

Ha participat en la beca de recerca en mediació educacional Les Mòniques (Centre d'Art Santa Mònica, 2023–2025) i ha estat becat per la Sala d'Art Jove (2023) i Barcelona Producció (2025). Ha exposat en espais com el Centre del Carme (València), La Virreina, l'Editorial Gustavo Gili, La Capella i la Galeria Àngels Barcelona. Part de la seva pràctica artística la desenvolupa dins el col·lectiu Grup d'Estudi.

PUNTS DE PARTIDA El projecte proposa explorar, investigar i fer visibles, a través de la pràctica artística, aquells aprenentatges i experiències transformadores que tenen lloc en un institut sense formar part explícitament del currículum oficial: allò que habitualment coneixem com a currículum ocult.

Per fer-ho, ens apropiem als camps de la meteorologia i la geologia per establir, des d'una pràctica metafòrica, paral·lelismes entre l'aire, la roca i l'aprenentatge.

L'aire és el medi que ens envolta, que respirem i que dona lloc a una multitud de fenòmens in-visibles.

La roca és el suport físic que sosté la vida i conserva les traces dels processos i les transforma-cions que han tingut lloc al llarg del temps.

L'aprenentatge, per la seva banda, és un procés continu de transformació mitjançant el qual incorporem nous coneixements, habilitats i maneres de relacionar-nos amb el món, alterant gradualment la nostra manera de ser, de fer i de pensar.

L'educació, la meteorologia i la geologia comparteixen una mateixa condició: el temps. Cap d'aquestes disciplines no es pot entendre al marge de la seva dimensió temporal. La geologia estudia les roques i, a través d'elles, reconstrueix el passat de la Terra. La meteorologia estudia l'atmosfera per comprendre els fenòmens presents i anticipar-ne els futurs. L'educació, en canvi, transcorre en el temps de la vida: un procés permanent de transformació que ens configura com a individus i com a comunitat.

A partir d'aquestes correspondències, la proposta planteja aproximar-se a les ciències de la Terra com una manera d'investigar els processos d'aprenentatge des d'una perspectiva sensi-ble. Posant l'atenció en allò que sovint roman invisible o passa desapercebut, el projecte busca donar forma i visibilitat a aquest espai de significats, afectes i transformacions que constitueix el currículum ocult.

Quins rastres deixen els nostres aprenentatges a la roca? Com podem documentar experiències i processos intangibles? Com podem fer visible l'aire?

INSTITUT **L'Institut XXV Olímpia** (Font de la Guatlla, Barcelona) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

El nom XXV Olímpia fa referència als Jocs Olímpics de Barcelona 1992, coneguts també com els Jocs de la XXV Olímpia. L'institut es troba molt a prop de la zona olímpica de Montjuïc, fet que explica aquesta denominació.

Actualment, el centre és un institut públic que ofereix estudis d'educació secundària i de batxi-llat integral amb tres modalitats: Arts, Ciències i Tecnologia, i Humanitats i Ciències Socials.

L'institut aposta per ser més que un centre d'ensenyament: un espai educatiu on l'alumnat pugui créixer en els àmbits físic, cultural, intel·lectual i social, valorant la diversitat de les persones. El projecte de direcció prioritza l'aprenentatge competencial i l'experimentació de noves metodo-logies a l'aula i la innovació, garantint un accés equitatiu i igualitari per a tot l'alumnat.

ÀNGELS MARGARIT

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES DOCENTS
SARA ELIAS
I IOLANDA MALLORQUES

PRESENTACIÓ Des de finals dels 70, es dedica a la dansa en les diferents vessants de ballarina, pedagoga, coreògrafa i curadora.

Després d'uns anys amb el col·lectiu Heura, grup pioner de dansa contemporània, l'any 1985, amb l'espectacle MUDANCES inicia la seva companyia Àngels Margarit/cia. MUDANCES i crea els seus propis projectes, els quals inclouen més de 20 espectacles i altres creacions com solos, sites, improvisació, videodansa, instal·lacions i recerca en diferents àmbits i formats. Els seus treballs van gaudir des de l'inici d'una molt bona projecció internacional i van estar coproduïts i presentats en més de 25 països en festivals i programacions rellevants d'arreu del món.

Àngels Margarit des del seu inici va desenvolupar un personalíssim estil de creació que l'ha va convertir en un dels referents de la dansa al nostre país des de mitjans dels 80. Al llarg de la seva trajectòria ha col·laborat amb nombrosos artistes i en paral·lel a la creació ha impulsat diferents projectes entorn la creació, la pedagogia, la transmissió i la difusió de la dansa.

Ha rebut nombrosos i prestigiosos premis i reconeixements nacionals i internacionals. Com a pedagoga ha contribuït a formar a noves generacions i ha impartit regularment cursos, tallers i repertori en escoles i formacions del nostre país i d'arreu d'Europa. Ha realitzat i/o col·laborat en diferents programes pedagògics per a diferents institucions.

Des de març del 2017 i fins al 2025 dirigeix el teatre del Mercat de les Flors, de Barcelona, casa de la dansa, i atura provisionalment el seu treball de creació.

Actualment fa un retorn tranquil al cos, la pedagogia i la creació, inicia un treball al voltant del seu arxiu de creació i recerca, realitzant transmissió i reescriptura d'alguns projectes oberts.

PUNTS DE PARTIDA

Aquesta proposta ens vol invitar a fixar-nos en els cossos i el seu moviment a la ciutat per descobrir o interpretar què diuen aquests cossos.

Si ens hi fixem bé podem veure que l'espai públic està ple de coreografies espontànies i de danses de moviments particulars. La idea és fixar-nos en l'espai públic i observar com s'hi mouen, com ens hi movem les persones. Per això farem una exploració de diferents espais dels barris que coneixeu al voltant de l'institut i també d'altres espais de Barcelona.

Els espais públics són espais comuns per compartir, ens fixarem qui els utilitza, com els fa servir, per a què estan pensats, que passa a diferents moments del dia en el mateix espai... Ens fixarem en les persones, en els seus cossos, en els seus gestos. Hi ha espais, llocs, que imposen els seus ritmes, per les activitats que s'hi fan, pels horaris, per la llum o l'ombra.

Capturarem gestualitats, recorreguts, danses i coreografies espontànies en l'espai públic per crear les nostres danses a partir dels materials trobats. En el procés utilitzarem la dansa, el cos, el moviment, el dibuix i càmeres de vídeo i foto per crear una peça de la qual encara no sabem gaire més, ho anirem esbrinant com a totes les aventures creatives.

Com a artista m'he dedicat a la dansa, al cos, al moviment i a la coreografia. La coreografia és d'alguna manera el disseny del moviment, de la forma que li donem, de la manera de fer aquesta forma i moviment, del dibuix que fa a l'espai i en relació amb els altres cossos, i també del sentit de tota la composició.

Vaig començar fa temps un projecte per observar l'espai urbà i fixar-me amb les danses i coreografies que hi sorgeixen, com llegint l'espai i el moviment. La càmera fotogràfica i videogràfica és una eina per capturar imatges que després faig servir per crear moviments. Aquesta proposta és una nova recerca d'aquest projecte.

A partir d'aquestes correspondències, la proposta planteja aproximar-se a les ciències de la Terra com una manera d'investigar els processos d'aprenentatge des d'una perspectiva sensible. Posant l'atenció en allò que sovint roman invisible o passa desapercbut, el projecte busca donar forma i visibilitat a aquest espai de significats, afectes i transformacions que constitueix el currículum ocult.

Quins rastres deixen els nostres aprenentatges a la roca? Com podem documentar experiències i processos intangibles? Com podem fer visible l'aire?

INSTITUT

Desena participació de l'**Institut Narcís Monturiol** (Montbau, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors hi han desenvolupat processos de creació Mar Arza, Martí Sales, Bruno Ollé, Consuelo Bautista, Jordi Lafon, STA, Lautaro Reyes, Las Cosas i Fito Conesa. Una vegada més, participa amb un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

Situat al peu de Collserola, al carrer de l'Harmonia, l'Institut Narcís Monturiol és un centre relativament petit, amb dues línies d'ESO i una de batxillerat. Amb cinquanta-set anys de trajectòria, la dimensió del centre fa que el coneixement en tot l'àmbit educatiu sigui possible i que la implicació de tothom amb l'institut sigui un dels seus trets diferenciadors.

NEUS MASDEU

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA

MEDIACIÓ
TEATRE LLIURE

AMB ELS DOCENTS
JOAQUIM CUBARSÍ
I ÀLEX DELGADO

PRESENTACIÓ **Neus Masdeu** és artista entre les arts visual i les escèniques amb base a Barcelona. La seva pràctica articula *performance*, investigació i mediació des d'una mirada situada en el context quotidià, els imaginaris populars i la gastronomia. És graduada en Arts i Disseny per l'Escola Massana i en Arts Aplicades al Mur per l'Escola Llotja, i ha ampliat la seva formació a l'Institut del Teatre i al MACBA.

Ha presentat projectes en festivals i institucions de referència com el Festival Grec, el Teatre Lliure, la Fundació Joan Brossa i Arts Santa Mònica, així com en diversos centres d'art contemporani i festivals especialitzats. Entre els treballs més destacats hi ha *Seitons Masdeu Hola i Adeu, Festa del Llagostí* - coproducció dins del programa Creació i Museus del Festival Grec- i *El desig de ser un llimac (si els llimacs són cargols sense closca)*, tots ells presentats en diversos contextos escènics i expositius.

Ha estat reconeguda amb la Beca de Recerca i Innovació en Arts Visuals i Escèniques (2022 i 2024) i ha realitzat residències a NyamNyam, L'Estruch-Fàbrica de creació de les arts en viu, El Corralito CCA i Roca Umbert-Fàbrica de les arts, entre d'altres.

La mediació és un eix fonamental de la seva pràctica. Ha dissenyat i conduït tallers, visites performatives i laboratoris en institucions com el MACBA, el M|A|C Mataró i Bòlit.

PUNTS DE PARTIDA

Aquesta Ben mirat, és ben cert que la transmissió de coneixement en el context d'una aula és un fet profundament escènic: d'una banda, els professors assumeixen el rol d'interprets i, de l'altra, els alumnes ocupen el paper de públic. Però què passa si capgirem l'ordre dels factors i traiem els alumnes de la platea? Potser sabríem si són més bons els *Takis* o els *Twix*, com es fan els amics, què és exactament un adolescent, què els treu la son o com es pot treure l'acne.

El punt de partida serà preguntar-nos què és allò que voldríem explicar als adults en una classe i de quina manera ho podem fer. El llenguatge que utilitzarem serà molt visual: treballarem per construir un imaginari compartit que es traduirà en escenografies, objectes, màscares i vestimentes, elements que ens ajudaran a comunicar i a donar forma a la nostra *Masterclass*.

INSTITUT

Novena participació de l'**Antaviana** (les Roquetes, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors, hi han participat Nora Ancarola i Marga Ximénez, Sebastián García Ferro, Eulàlia Garcia Valls, Octavi Serra, Luís Tabuena, Si Los Martes Fueran Viernes, Cía Aina Lanás i José y sus Hermanas. Enguany participen al programa amb un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

L'Institut Escola Antaviana es caracteritza per un projecte educatiu que considera la inclusió i l'atenció de la diversitat com un dels objectius principals. El seu alumnat és una mostra molt àmplia de tot l'espectre social del barri i presenta un grau molt alt de diversitat pel que fa a necessitats educatives individuals i l'entorn socioeconòmic. L'Antaviana té, a més, una forta vinculació amb les famílies, el barri i els seus equipaments, com l'Ateneu de Nou Barris, que és referent per a tota la seva comunitat educativa.

ÉLISE MOREAU I NOELA COVELO VELASCO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT DE SANTA COLOMA DE GRAMENET

MEDIACIÓ
LA PODEROSA

AMB LES DOCENTS
LAIA FAURÓ
I INMACULADA ESPÍN

PRESENTACIÓ **Élise Moreau y noela covelo velasco** es coneixen col·laborant per a la creació del vestuari de *Perpetua Felicidad* (2021), de Iniciativa Sexual Femenina. Des de llavors, conreen una amistat en la qual els intercanvis professionals floreixen: classes de cant, acompanyament coreogràfic de QSIPT I (2022)... *Aplauso, vicio* (2026) és el seu primer projecte en coautoria.

Élise Moreau és ballarina, coreògrafa, pedagoga i dansa moviment terapeuta. Com a ballarina i coreògrafa, li interessa particularment l'acció performativa artesana (sense grans mitjans exteriors) per la seva potencial universalitat i per la seva accessibilitat econòmica. Aspira a una recerca íntima i permeable que sigui capaç de qüestionar, divertir i agitar.

El treball de **noela covelo velasco** es desplega des de la composició sonora, la *performance*, la disposició espacial i els processos col·lectius. Explora les formes de veu com a espais per a la imaginació política i l'organització social. En la seva implicació per l'autogestió, actualment és cofundadora de l'entorn per a l'experimentació pedagògica c h o r o, amb seu a l'espai Foc de Barcelona.

PUNTS DE PARTIDA

Partirem del nostre treball en coautoria, *Aplauso, vicio*, un exercici de desenfocament a partir de referències clàssiques. Tractarem de destil·lar la màquina teatral i deixar que el buit, la pausa i l'artesanía s'il·lusionin a si mateixes.

Aprofundirem en l'òpera com a model d'encreuament disciplinari. Ens interessa el treball des de la fantasia que presenta aquest tipus de grans produccions. L'escenari de l'òpera produeix una il·lusió en la qual la seva maquinària queda totalment oculta, dispersant l'acció entre llums, escenografia, orquestra, vestuari, figurants i cantants. No obstant això, les lògiques atencionals són inflexibles. En el marc d'EN RESIDÈNCIA, proposem dur a terme un treball escènic on es revelin els diferents elements de l'òpera, allò que se situa en l'escena i tota la infraestructura que dona suport a la creació de la il·lusió, indagant així les nocions de centre i perifèria.

Les referències es treballaran des de la desvirtuació i les anècdotes històriques que les envolten seran utilitzades com a detonants creatius, uns *gossips* per a posar-nos en marxa.

INSTITUT

L'Institut de **Santa Coloma de Gramenet** (Singularlín, Santa Coloma de Gramenet) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

Aquest centre neix el curs 2018-19 amb un esperit renovador i volent oferir un projecte nou i de gran qualitat educativa a la ciutat de Santa Coloma. El primer curs va estar ubicat dins l'escola Ferran de Sagarra, posteriorment ja van traslladar-se a uns barracons al c. Anselm del Riu. Actualment, està a l'espera del trasllat a l'edifici definitiu, i pendent d'engegar els processos convenients per a la tria del nom definitiu.

FRANCISCA MUJICA KURSAN

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT SANTS

MEDIACIÓ
TRANSDUCTORES

AMB ELS DOCENTS
CRISTINA LÓPEZ
I RAÚL CASTILLO

PRESENTACIÓ Directora d'escena, *performer* i psicòloga.

Creadora escènica especialitzada en teatre documental i processos de creació col·lectiva. El seu treball explora la migració, el gènere i la salut mental des d'una perspectiva interseccional. Actualment dirigeix L.E.D. (Laboratori Escènic Documental), una plataforma d'investigació i creació que integra dramàturgies d'allò real, teatre físic, teatre visual i sonor per transformar testimonis reals en dispositius escènics d'experiència col·lectiva, des d'un procés de creació viu, en què allò emergent constitueix la matèria primera del treball artístic i de l'escriptura escènica.

Ha creat *Cartografía de una casa* (biodrama amb el suport a la Creació Píndoles 2024); *Dos vidas y un cuerpo*, peça documental comunitària sobre l'experiència migratòria d'onze dones llatinoamericanes (Premi Open Call 2024 FAACCC-Festival d'Arts Comunitàries de Catalunya i subvencionada pel Ministeri d'Igualtat); *Por ahora estoy acá...*, instal·lació performativa i documental sobre el dol migratori (coproduïda per l'Altre Festival 2025); *Cumbre Podredumbre*, una acció performativa immersiva sobre una cimera política absurda (o molt real), coproduïda pel FAACCC 2025; i *T'estimOni*, codirigida amb Marta Ruiz, un recorregut documental immersiu sobre l'amor i la violència en l'adolescència, coproduït pel Convent de les Arts.

El 2026 estrena al Teatre Alegria *M(otherlands)*, una creació documental que explora la intersecció entre maternitat i migració, projecte guanyador de la beca Terrassa Crea 2025.

Entre el 2024 i el 2025 va col·laborar com a assistent de producció en la gira europea de *Los días afuera*, de Lola Arias, i actualment és assistent d'investigació en un nou projecte d'instal·lació de la mateixa creadora, previst per al 2027 al Centre d'Arts Santa Mònica.

Des del 2021 facilita tallers artístics per al benestar de teatre i moviment amb adolescents dels serveis de salut mental de Sant Joan de Déu i forma part de l'equip de facilitació del KOA Programme, desenvolupant projectes de teatre i educació emocional amb adolescents en contextos de vulnerabilitat social.

PUNTS
DE PARTIDA

En un món marcat per la incertesa, la crisi climàtica, els discursos d'odi i la creixent virtualització de les nostres relacions, què significa ser adolescent avui: quines preguntes, somnis i contradiccions els travessen i com construeixen la seva identitat, els seus vincles i les seves maneres d'imaginar.

Entenc el teatre com un espai d'excepció i de trobada, on el cos i allò emergent ocupen un lloc central. Des de la *performance*, el teatre documental, físic i visual, m'interessa explorar la creació a partir d'allò que emergeix, qüestionant allò que entenem per teatre i els límits entre ficció i realitat, intèrprets i espectadors. A través de diferents pràctiques escèniques postdramàtiques, m'interessa que explorem la creació com un esdeveniment, capaç de convidar un públic a formar part d'una experiència compartida.

INSTITUT

Sisena participació consecutiva de l'**Institut Sants** (Sants, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit als artistes Marilia Samper, Eu Manzaneres i Denise Duncan, amb la mediació de la Sala Beckett; també, a Pía Sommer, amb la mediació del MNAC i A Bao A Qu i Carolina Torres Topaga amb la mediació de Transductores. Enguany participa de nou amb un grup d'alumnes de 2n d'ESO.

L'Institut Sants està situat al districte de Sants-Montjuïc, a la frontera amb Les Corts i l'Eixample, just al costat de l'estació de Sants. Va ser construït a finals dels anys 50 del segle XX, i va ser inaugurat definitivament l'any 1962 amb la denominació d'Ausiàs March, fins l'any 1966, moment en què va rebre el nom d'Emperador Carles. Durant l'any 2022, i després d'un procés participatiu, la comunitat educativa de l'institut va acordar un nou canvi de nom, adoptant l'actual denominació d'Institut Sants.

SÍLVIA NAVARRO I PERRAMON

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB LES DOCENTS
ROCIO LEÓN
I ROSA MERCEDES DE JUAN

PRESENTACIÓ **Sílvia Navarro i Perramon** (Barcelona, 1982) és llicenciada en Sociologia per la Universitat de Barcelona (UB), en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre i té el Postgrau en Guió i Realització de Programes d'Humor Blanquerna – Universitat Ramon Llull (URL). També es forma amb autors com Alistair MacDowall, Tim Crouch o Simon Stephens a la Sala Beckett.

Entre els seus treballs destaquen: *94 minuts* (IATI Theater Nova York / Tantarantana, 2017), *Ifigènia en Taxi* (Tantarantana, 2019), *Coloms* (DramaWalker, CDN-Beckett, 2021), *Our house in flames* (IATI Theater, NYC, 2021), *Set Instruccions per l'ensenyança de minyons al SXXI* (Running For Democracy, dirigida per Mickael De Cock; TNC, 2021), *Negatius* (Sala Flyhard / Festival Grec, 2022), *Mitja Taronja* (Tantarantana, 2023), *BioLògica* (Sala Beckett, 2024) i *Passaran coses fantàstiques* (amb Jordi Casado; Sala Flyhard, 2024).

D'altra banda, ha rebut els següents premis: el Premi Ciutat d'Alcoi amb *Un turista se suïcida* (2018), la Beca VIII Laboratorio Escritura Teatral Fundación SGAE amb *El último Soviético* (2020), el Premi Frederic Roda de Teatre amb *Negatius* (2020), el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians 2021 amb *Negatius*, el Premi Vila de Benissa 2022 amb *Tenir un fill_plantar un arbre* i el Premi Ciutat de Sagunt de Teatre 2022 amb *Galilea Glam*.

Treballa com a guionista a *Mama Carlota* (El Jueves/Diagonal TV, 2008) i a *FUET* (Minoria Absoluta, 2024). Es dedica a la docència teatral impartint cursos d'escriptura dramàtica a la Sala Beckett, de direcció escènica i de teoria i història del teatre a diferents Cicles formatius de grau superior de Tècniques d'Actuació Teatral. També fa de docent del Torneig de dramatúrgia per a Instituts de Tramoia i la Xarxa Transversal.

PUNTS
DE PARTIDA

El relat és una eina fonamental de construcció de la realitat individual i col·lectiva. El que més m'interessa del fet d'escriure teatre és la idea de compartir i qüestionar col·lectivament aquests relats. Expliquem històries per entendre el món, per compartir experiències, per imaginar futurs possibles i per donar sentit al que vivim.

Per aquest motiu, m'agradaria explorar amb els joves participants a EN RESIDÈNCIA les diverses ramificacions del relat i la possibilitat de reescriure la nostra història explicant les nostres històries.

Com ho aconseguirem? D'una banda, preguntant-nos com són i s'estructuren les històries que ens expliquem i que expliquem als altres: relats personals, familiars, socials o ficticis que configuren la nostra identitat. D'altra banda, explorant la nostra imaginació com a motor creatiu capaç de generar mons, personatges i situacions noves, ampliant les possibilitats de la realitat.

No hem d'oblidar, és clar, que el relat també és una qüestió de poder. Qui té la capacitat d'explicar una història? Quines veus són escoltades i quines queden al marge? Som conscients de com es construeixen els discursos que condicionen la nostra manera de veure el món? A través del treball teatral, podem reflexionar juntes sobre el domini del relat en àmbits com els mitjans de comunicació, les xarxes socials, la política o les relacions personals.

Aquest recorregut ens pot portar fins i tot a investigar la relació entre relat i mentida. Tota narració és inevitablement una interpretació dels fets? On es troba la frontera entre ficció i manipulació? Com es creen les *fake news* o els rumors?

Per dur a terme tota aquesta investigació combinarem dinàmiques d'improvisació, escriptura, dramatúrgia de textos i composició escènica, posant l'accent en la participació activa dels joves. Les seves experiències, inquietuds i preguntes seran el punt de partida per generar material escènic propi, que culminarà amb la creació d'una peça teatral col·lectiva, sobre la manera com els relats modelen les nostres vides.

El meu objectiu en aquest projecte col·lectiu és el mateix que en la meua pròpia escriptura teatral: que esdevingui una oportunitat per desenvolupar la creativitat, el pensament crític i la capacitat d'expressió, utilitzant el teatre com a eina per investigar una de les qüestions més presents i determinants del nostre temps: qui explica les històries i amb quina finalitat.

INSTITUT

Quarta participació consecutiva de l'**Institut Manuel Vázquez Montalbán** (Sant Joan Baptista, Sant Adrià de Besòs) a EN RESIDÈNCIA. En les edicions anteriors, va acollir els processos de creació de Rafa Castañer i Chús Portela (2023-2024) i de Joan Negrescolor (2024-2025) amb el comissariat de L'Afluent, i d'Aleix Fauró (2025-2026) amb el comissariat de Sala Beckett-Obrador internacional de Dramatúrgia. Enguany participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

Durant els anys 80 del segle passat es van construir a Sant Adrià dos edificis importants per la ciutat, pràcticament l'un al costat de l'altre: l'Escola Catalunya i, en segona fase, l'Institut Sant Adrià del Besòs, que l'any 2004 va rebre la denominació d'Institut Manuel Vázquez Montalbán. Ambdós edificis van ser dissenyats per l'arquitecte Oriol Bohigas (1925–2021). L'actual denominació de l'Institut té a veure amb la figura de l'escriptor Manuel Vázquez Montalbán (1939–2003), en homenatge permanent a la seva condició de cronista de la vida que es produeix als límits de les ciutats i als espais més invisibles i oblidats pels relats habituals.

GESSAMÍ OLESA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA PERE LLISCART

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB ELS DOCENTS
NOEMÍ FARRÀS
I ÁLVARO ANDRÉS

PRESENTACIÓ **Gessamí Olesa** (Alcanar, 1992) és artista visual. La seva recerca artística es desenvolupa entorn els dispositius corporals, territorials i espacials a través dels quals es produeixen identitats, imaginaris i relats de pertinença. El seu treball es desplega des de pràctiques híbrides que oscil·len entre la instal·lació, la performance, l'audiovisual i la recerca en arxiu, establint un diàleg constant entre cos, memòria i territori.

En la seva investigació, materials com la terra, el teixit de malla, la cendra o el tèxtil esdevenen elements actius que vehiculen processos de transformació i desplaçament de la matèria. L'artista posa una atenció especial en allò que s'hereta -materials, relats, gestos o formes d'habitar- i en com aquests llegats configuren maneres de mirar, habitar i narrar el territori. En els seus darrers projectes, el territori emergeix com un cos fragmentat, transmès i sotmès a diverses formes de pressió jurídica, econòmica i simbòlica. En aquest sentit, les Terres de l'Ebre esdevenen un espai central de treball i pensament, des d'on Olesa interroga els relats que n'han fixat les imatges i les formes de representació. Entén l'art com un espai de fricció, des del qual qüestionar els relats dominants i activar altres formes de presència, vinculació i transmissió.

És graduada en Filosofia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Tècnica Superior d'Arts Plàstiques i Disseny en Arts Aplicades al Mur per l'Escola d'Art i Disseny d'Amposta. Compta amb un màster de Pensament Contemporani interuniversitari per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i la Universitat de Girona (UdG).

En paral·lel, té cura de diversos projectes i programes públics i desenvolupa tasques de gestió cultural. En els darrers anys ha col·laborat amb diverses institucions culturals i artístiques. Actualment, és coordinadora de projectes de mediació artística al Centre d'Art Lo Pati d'Amposta i forma part de l'equip d'educació d'EART (Experimentem amb l'Art) al Centre d'Art Tecla Sala de l'Hospitalet de Llobregat.

Recentment, ha exposat al Convent de Sant Agustí (Barcelona) amb la beca TàNDEM de CASA R.A.R.O; al Centre d'Art Lo Pati, a la col·lectiva Sense Comissariat i a l'Espai Àngels 2, amb la Fundació Úniques en el context del Festival Art Nou. També ha sigut seleccionada per participar en el Festival Efímera del CACiS El Forn de la Calç i al programa ESTÀRTER d'acompanyament a artistes de Club 9 (2026).

**PUNTS
DE PARTIDA**

FER PEU / (SOS)TENIR / SUBJECTACIONS

Investigarem les forces invisibles, els gestos i els règims materials que articulen les estructures de sosteniment.

Sostenir és una acció aparentment senzilla, però implica una complexa xarxa de forces, relacions i dependències, que sovint no són del tot visibles.

Una estructura es manté en peu perquè alguna cosa la sosté; un cos es manté dret perquè redistribueix constantment el seu pes; una superfície conserva les marques d'allò que ha suportat.

Però què passa quan les condicions canvien, quan un suport desapareix o quan allò que sostenia comença a cedir?

En un present marcat per la transformació i la fragilitat de moltes de les estructures que donem per fetes, sostenir pot entendre's no només com una forma de resistència, sinó també com una capacitat d'adaptació, de compensació i de relació amb altres. El projecte parteix d'aquesta tensió entre sostenir i cedir, entre permanència i transformació, per investigar com els cossos, les matèries, les arquitectures i el territori troben o perden els seus punts de suport.

Es tracta de la continuïtat d'una línia d'investigació artística que explora les relacions entre matèria, cos i arquitectura, i que posa l'atenció en aquells processos, forces i estructures que sovint romanen invisibles, però que determinen la manera com habitem i ens relacionem amb el món.

En aquesta línia, interessa especialment observar com els materials, a través de les seves característiques i transformacions, poden donar-nos informació sobre allò que ha passat: una marca, un desgast, una deformació o una fractura poden revelar una força, un contacte, un pes o un ús que ja no podem veure directament. Paral·lelament, l'arquitectura és entesa no només com una forma visible, sinó com un conjunt d'elements, unions i estructures, algunes evidents i d'altres ocultes, que fan possible que un espai es mantingui en peu i sigui habitable.

El cos se situa també com un lloc privilegiat d'investigació, perquè és en ell on aquestes qüestions poden experimentar-se de manera directa: el pes, l'equilibri, la tensió, el contacte, el desplaçament, la resistència, el suport o la caiguda. El cos és alhora matèria, estructura i agent que es relaciona amb altres cossos, objectes i espais.

Des d'aquesta recerca, el projecte proposa observar, experimentar i construir mecanismes, moviments, peces, o petites estructures que permetin posar a prova aquestes relacions, entenent la pràctica artística com un espai de provatura. Construir, desmuntar, fer fallar, modificar i tornar a provar permetrà aproximar-nos a allò que sosté, però també als moments en què una estructura cedeix i ha de trobar altres formes d'equilibri.

INSTITUT

L'**Institut Escola Pere Lliscart** (Collblanc, L'Hospitalet de Llobregat) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Va començar com a escola el curs 1976-77 en ple procés de transició democràtica i per donar resposta a les necessitats educatives del barri de Collblanc-laTorrassa

Al curs 2019-2020 es va transformar en Institut Escola, fet que va permetre oferir un itinerari d'educació bàsica complet, afavorint la continuïtat pedagògica i l'acompanyament de l'alumnat.

El nom del centre ret homenatge a **Pere Lliscart**, considerat el primer mestre contractat pel Consell Municipal de l'Hospitalet l'any 1574, una figura que simbolitza el compromís històric de la ciutat amb l'educació.

Un dels trets característics de l'actual projecte educatiu és la connexió de l'alumnat amb la comunitat i el seu territori més proper. Fruit d'aquesta voluntat, i aprofitant la proximitat amb diversos equipaments culturals del municipi —com el Centre Cultural Sant Josep, el Centre Cultural Tecla Sala, la Biblioteca Central, el TPK – Art i Pensament Contemporani i la Fundació Arranz-Bravo—, el centre fomenta les pràctiques artístiques com a eina d'expressió i per afavorir una mirada crítica i sensible envers l'entorn.

MARTA PAREJA COBOS

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT NOU BARRIS

MEDIACIÓ
EART

AMB ELS DOCENTS
LILIANA GARCÍA
I ADRIÁN PÉREZ

PRESENTACIÓ **Marta Pareja Cobos** (Barcelona, 1985). La seva pràctica professional es conforma de tres punts equidistants que es retroalimenten: la creació, la docència i la mediació artística. Després de formar-se en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (UB), realitza el màster en Estudis Comparatius d'Art, Literatura i Pensament de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i també el graduat en fotografia a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC).

Posteriorment, s'instal·la a França en el marc d'una residència a l'École Supérieure de la Photographie d'Arles, esdevenint un moment d'inflexió en la seva pràctica artística. A partir d'aleshores s'endinsa en un territori fluctuant entre la fotografia, l'escriptura, el vídeo i el dibuix per tal d'abordar l'acció del silenci com a eina pel sotmetiment i font d'angoixa.

Ha exposat a França, Alemanya, Espanya i Portugal, en contextos com l'F/stop Festival de Leipzig, Encontros da imagem a Braga, Bfoto Festival a Barbastro, les Ateliers d'artiste de Bellville a París o la Sala Zero de Roca Umbert a Granollers, entre d'altres. L'any 2018 va ser guanyadora del 15è Fòrum fotogràfic Can Basté amb el seu projecte *Estudio sobre la monarquía*, també seleccionat pel Festival Fotonoviembre 2021 o el cicle Temporals 23'. Al 2021 la Fundació Sabadell va adquirir la seva obra Espectros, guanyadora de l'Art Emergent Sabadell.

Paral·lelament, ha col·laborat de manera continuada amb institucions i espais educatius com la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), Caixafòrum Barcelona, el Museu Picasso de Barcelona, ELISAVA, el programa Art i Escola (AC Granollers), l'escola de fotografia FUGA, la Fundació Suñol o la Universitat de Barcelona on actualment imparteix classes i desenvolupa una recerca doctoral.

Els seus projectes han rebut en dues ocasions la Beca per a la Recerca i la Innovació als àmbits de les Arts Visuals del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i ha sigut resident a la Fàbrica de Creació Roca Umbert i la Fàbrica de Creació Fabra i Coats.

PUNTS DE PARTIDA Per aquesta col·laboració proposo prendre com a punt de partida l'intens moviment veïnal que impregnava Nou Barris durant els anys 80' i que va permetre, entre moltes altres coses, la constitució del districte.

En consonància amb la meua pràctica artística, treballarem a partir de materials d'arxiu de l'època com ara cartells, fotografies, notícies o publicacions, així com segells, correspondències o converses amb el veïnat. Aprofitant la xarxa d'entitats que envolten el centre, entre les quals es troben el Casal de Joves de la Prosperitat o l'Arxiu Municipal del Districte de Nou Barris, farem una recerca curiosa per obtenir la nostra matèria primera. Aquest material serà interrogat artísticament mitjançant estratègies plàstiques i lingüístiques que ens permetran descobrir aquell context per actualitzar-ho i portar-ho als nostres dies.

La proposta vol, doncs, fer valdre les dinàmiques comunitàries que es van desenvolupar durant aquells anys, no des d'una mirada nostàlgica, sinó amb la voluntat de recuperar la seva energia

i traslladar-la a les inquietuds i necessitats del jovent que habita el barri actualment. ¿Com i per què ens mobilitzem avui dia? ¿Quina xarxa de complicitats podem construir? ¿Com ens podem organitzar? ¿Quin paper juga l'art com a eina reivindicativa? Un exercici d'anada i tornada en el temps que ens doni embranzida.

INSTITUT

L'**Institut Nou Barris** (La Prosperitat, Barcelona) participa per tercera vegada a EN RESIDÈNCIA, havent acollit les residències de Tom Carr, en la ja llunyana 3a edició (curs 2011-2012), i a Biel Llinàs, en la 15a edició (curs 2023-2024), ambdues amb la mediació d' A Bao A Qu. En aquesta ocasió, hi participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

Des de la seva posada en marxa i fins a l'any 2021, aquest institut es va denominar Institut Sant Andreu. Va néixer fruit de les llargues i contínues reivindicacions veïnals dels anys 70 del segle XX. Si bé les classes es van engegar al curs 1976-77 en uns barracons provisionals muntats a corre-cuita, l'edifici de l'institut no va estar enllestit fins el curs 1983-84. L'any 2021 canvia el seu nom per l'actual, denominant-se, des de aleshores, Institut Nou Barris (La Prosperitat, Nou Barris).

ALBA RAMIÓ I GÜELL

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MOISÈS BROGGI

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS

AMB ELS DOCENTS
ESTEL·LA CLOPÉS
I JOAN NOGUERA

PRESENTACIÓ Artista, investigadora i medidora, **Alba Ramió i Güell** desenvolupa una pràctica situada en la intersecció entre aquestes disciplines. Formada en circ entre Catalunya, França i Estocolm, ha construït una trajectòria marcada pels equilibris acrobàtics en col·lectiu i per una recerca que interroga les pràctiques i els imaginaris del circ contemporani. Desplega projectes de creació escènica, recerca, mediació, acció pedagògica i acompanyament dramàtic. Tot el seu treball s'articula des d'una pràctica situada que posa les cures al centre i incorpora la teoria *queer* com a marc conceptual. És cofundadora del col·lectiu internacional no mixt Ino Kollektiv, també ha creat *He creat una cosa que em fa por*, una peça per reflexionar sobre l'autoria i, participa en diverses col·laboracions artístiques i processos d'acompanyament dramàtic. Impulsa projectes d'investigació i pedagogia vinculats al circ com *Paradoxa Circense*, centrat en les relacions entre dolor i plaer en la pràctica circense; *Impropertes*, al voltant de la improvisació i els equilibris acrobàtics; *Arcana Circense*, una recerca sobre els imaginaris del circ; o La maleta pedagògica *Les cures i el circ*, un dispositiu de mediació dut a terme amb el suport de La Central del Circ. Participa en projectes i contextos de creació i mediació com Indòmites del Teatre Municipal de Girona.

PUNTS DE PARTIDA

El punt de partida del procés de creació és una pregunta: com ens apropem a un cos?

A través del circ i dels seus imaginaris, investigarem com llegim els cossos dels altres, com construïm relacions a través del moviment i com habitem l'espai que existeix entre un cos i un altre. Observarem quan comença el contacte, què passa abans que aparegui, quines distàncies establim i com aquestes distàncies es transformen. El cos serà el primer territori de recerca: un cos actiu i perceptiu, disponible per a l'escolta, que pot sostenir i ser sostingut, que afecta i és afectat. Explorarem les formes de confiança i d'interdependència que emergeixen quan compartim equilibris, contrapesos, caigudes controlades i situacions de contacte físic amb altres persones, així com mirades, percepcions, sensacions i reflexions.

Mitjançant les pràctiques circenses, investigarem què succeeix quan posem atenció a les relacions que establim i què queda després d'una trobada. Ens preguntarem com aquestes experiències transformen la nostra manera d'habitar el propi cos, de relacionar-nos amb les altres i d'entendre l'espai compartit.

INSTITUT

L'**Institut Moisès Broggi** (el Camp de l'Arpa del Clot, Barcelona) participa per dotzena vegada a EN RESIDÈNCIA, havent acollit les residències de Gerard Guix i Montse Rodríguez, Jaume Pitarch, Big Bouncers, Pau Miró, Perifèria (Núria Guiu i Pau Milla), Julia Spínola, Marc Vives, Victoria Szpunberg, UNAiUNA, Kernel Dance Theatre i Lu Chierigati. En aquesta ocasió, el Broggi participa amb un grup d'alumnes de 2n d'ESO.

L'Institut Moisès Broggi va iniciar el 2011 una profunda transformació del projecte educatiu de centre, que s'articula a partir d'un treball per projectes on l'art té una posició central. El treball en aliança amb institucions de l'entorn i d'àmbit ciutat, com el MACBA, la Sala Beckett o l'Hospital de Sant Pau, entre d'altres, li confereix un dinamisme especial.

NÚRIA RION

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT CANDELERA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES DOCENTS
CINTA ALEGRE, SÒFIA ROYO
I NÚRIA LLAMBRICH

PRESENTACIÓ **Núria Rion** (La Canonja, 1976) viu i treballa a Sarrià (Conca de Barberà), on compagina la pràctica artística amb la docència.

És llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Ha completat la seva formació a la Leeds Metropolitan University (Regne Unit), on aprofundeix en tècniques de gravat i estampació, així com a BilbaoArte, als tallers de la Fundació Miró Mallorca i al taller de gravat de l'Escola d'Art i Disseny de Tarragona, centre on actualment exerceix com a professora. Recentment ha estat seleccionada per desenvolupar una residència artística a KHMessen (Noruega).

Ha rebut, entre d'altres, el X Premi Salou de Recerca Pictòrica (2018), el Premi/Beca Carles Mani de l'Ajuntament de Tarragona —presentat en el marc d'SCAN 2012— i una beca de formació de la Fundació Miró Mallorca. Ha participat en festivals com Terra de Llorers, Art&Gavarres, Errant i Embarrat, i ha exposat la seva obra en espais com Can Framis, el Museu d'Art Modern de Tarragona, la Torre Vella de Salou, la L&B Gallery de Barcelona, ARBAR, el FAD, el Centre d'Art Tecla Sala, el Centre de Lectura de Reus o Can Felipa, entre d'altres.

La seva pràctica artística investiga les relacions entre paisatge, memòria i materialitat, entenent el territori com un espai viu on conflueixen processos naturals, culturals i humans. El caminar, l'observació i la recol·lecció constitueixen l'inici d'un procés de recerca que transforma restes vegetals, terres, pigments, empremtes, mapes i materials trobats en dispositius plàstics que actuen com a arxius sensibles del lloc.

La seva obra es construeix des d'una aproximació lenta al paisatge, interessada tant en allò visible com en els rastres, les absències i els gestos quotidians que configuren la memòria dels territoris. A través de la pintura, el dibuix, el gravat, la fotografia i la instal·lació desenvolupa processos oberts en què la matèria conserva la memòria de la seva transformació i esdevé vehicle de reflexió sobre el temps, la pertinença i la relació entre les persones i el seu entorn.

El seu treball reivindica la pràctica artística com una forma d'escolta i d'activació del patrimoni material i immaterial, proposant noves maneres de llegir i habitar el paisatge des de la contemporaneïtat.

PUNTS DE PARTIDA

Començarem la residència a partir de la descoberta de l'entorn, amb l'objectiu de mirar amb ulls nous allò que ens envolta. Seguint carrers i camins que connecten els diferents vessants del poble ens deixarem sorprendre per allò que trobem.

La flora, els elements arquitectònics que trobem i la toponímia del lloc ens guiaran, en un treball de procés que ens ha de permetre connectar passat i present de l'Ametlla de Mar.

Ens preguntarem qüestions al voltant dels espais que habitem i de la relació que establim amb ells, serà interessant saber si han evolucionat al llarg del temps, quin passat contenen... Potser ens caldrà investigar una mica. A partir de la recerca col·lectiva i el joc, farem d'aquesta descoberta un punt de trobada comú.

INSTITUT L’Institut **Candelera** (L’Ametlla de Mar, Baix Ebre) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Es tracta d’un centre públic d’ensenyament secundari creat el 1988 a l’Ametlla de Mar (“La Cala”).

El centre destaca pel seu caràcter inclusiu, plurilingüe, per la potenciació de les arts i el treball interdisciplinari i per una forta sensibilitat cap a la sostenibilitat participant en el programa *Escoles Verdes*.

Integrat en la vida social i cultural de l’Ametlla de Mar, el centre manté una estreta vinculació amb l’entorn a través del Pla Educatiu d’Entorn i de la col·laboració activa amb entitats, empreses i serveis del municipi.

El curs passat van rebre una menció especial al Projecte Sambori i el 1r Premi de la Tercera edició del Premi Sònia Dalet de Treballs de Recerca a Batxillerat en l’àmbit de l’arquitectura COAC 2026.

[HELENA RIPOLL](#)

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT BARRES I ONES

MEDIACIÓ
L’AFLUENT

AMB EL DOCENT
LLUC BAÑOS

PRESENTACIÓ **Helena Ripoll** (La Pobla de Lillet, 2001) és graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona(UB). El seu treball ha estat reconegut amb beques i premis com Miquel Casablanca (2026); Pols. Laboratori de recerca col·lectiva del Museu Tàpies i la Sala d’Art Jove (2026); Contemporanis (2025) de la TAVCC – Taula d’Arts Visuals de la Catalunya Central; Art Jove Creació (2025); i el premi PATRIM – Facultat de Belles Arts de la UB (2024), en el que forma part de la seva col·lecció.

Recentment, ha participat en exposicions col·lectives en espais com La Fabra Centre d’Art Contemporani, Barcelona (2026); HAUS (BAU), Barcelona (2025), en el marc de Sala d’Art Jove; al Espacio Provisional, Madrid (2025); la galeria 200cent, Barcelona (2025); la Fundació Vila Cases, Barcelona (2025); a l’espai d’A Cobert, Moià (2025); la Fundació Felícia Fuster, Barcelona (2025); a Halfhouse, Barcelona (2024); i a la galeria Estrany de la Mota Art Advisors, Barcelona (2024), entre d’altres.

El seu treball s’ha presentat de manera individual a Taca Studio, Palma de Mallorca (2026); a la galeria EtHall, l’Hospitalet de Llobregat, en el marc d’Art Nou (2025)(duo show); i a l’Espai Plana de l’Om (2025), Manresa.

PUNTS DE PARTIDA He empezado a imaginar en mi cabeza la forma del recorrido, ahora ya no estoy tocando pero creo que sigo teniendo la imagen, era como, curva surcos cilindro, otro un poco más largo y palanca.

Aquesta frase neix com a punt de partida d’un interès que té a veure amb la forma i amb les maneres com aquesta es crea i es percep. Forma part d’un text produït de manera improvisada durant un taller que l’artista va impartir al MACBA, en el marc de *Distencions #3: Parpelleig*, amb Sala d’Art Jove. Les participants, sense poder accedir visualment als objectes, els exploraven amb les mans mentre escriven de manera automàtica allò que descobrien a través del tacte. En aquest exercici, la forma apareixia deslligada de la mirada i vinculada a la memòria, la imaginació i el llenguatge.

A aquest interès per la forma s’hi suma com generar-la i amb què. Durant els mesos previs a EN RESIDÈNCIA, l’artista s’ha interessat per materials tant industrials com artesanals, especialment el paper i el ciment, que esdevenen un punt de partida per generar volum. Ambdós materials comparteixen processos de transformació basats en l’aglomeració i la sedimentació de partícules o fibres, i permeten aproximar-se a la forma des de la seva dimensió més física i processual. L’interès se situa tant en les seves condicions materials com en els processos productius que els envolten, així com en les arquitectures que acullen o han acollit aquests processos. A partir de la investigació d’aquests materials, de l’observació i la visita a fàbriques de paper i ciment, la forma apareix com una conseqüència de la relació entre matèria, procés i arquitectura.

INSTITUT Tercera participació consecutiva de l'**Institut Barres i Ones** (Llefià, Badalona) a EN RESIDÈNCIA. En les edicions anteriors va acollir processos de creació de Laura Llanelli (2024-2025) i Jaume Clotet (2025-2026) ambdós comissariats per L'Afluent. En aquesta edició l'Institut Barres i Ones participa al programa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

L'Institut Barres i Ones està en funcionament des de l'any 1986. L'actual edifici va ser inaugurat durant el curs 1990-1991, amb el nom de *Badalona 8*. L'any 1993, mitjançant un concurs entre l'alumnat, es va decidir la seva actual denominació com a Institut Barres i Ones, en una clara referència a la iconografia de l'escut de la ciutat de Badalona.

MARIA ROY DEULOFEU

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA RAFAEL ALBERTI

MEDIACIÓ
EART

AMB ELS DOCENTS
ANA M DA SILVA
I XAVIER CARBONELL

PRESENTACIÓ **Maria Roy Deulofeu** (Barcelona, 1993) és artista i docent. Treballa amb la ceràmica i la recerca material per explorar les relacions amb l'entorn. Graduada en Arts i Disseny per l'Escola Massana i màster en Material Futures pel Central Saint Martins – University of the Arts London (UAL), centra la seva pràctica en l'ús de terres locals i en la ceràmica com a mitjà d'exploració arqueològica i narratiu.

La seva obra ha estat seleccionada per a The London Open (2022) a la Whitechapel Gallery i s'ha presentat en diverses exposicions col·lectives internacionals a Londres, París, els Països Baixos i Suïssa. També ha exposat en espais com la Sala d'Art Jove (2024), el Museu del Disseny de Barcelona (2014 i 2017) i, recentment, ha participat en el programa Lluerna de la Fundació Joan Miró (2026) i ha presentat una exposició individual a la galeria TAT ARA de Barcelona (2026).

Compagina la seva pràctica artística amb la docència en estudis de grau i postgrau a institucions com l'Escola Massana, ELISAVA i l'IAAC – Advanced Architecture Barcelona. De manera regular, imparteix tallers en què ensenya, aprèn i col·labora amb comunitats locals per explorar la seva relació amb el territori, en col·laboració amb institucions com la Fundació Joan Miró, la Jan Van Eyck Academie i Eina Obra, de Eina Centre Universitari de Disseny i Art.

Ha rebut diversos reconeixements, entre els quals el Premi UNZIP. Arts Visuals al Prat (2023), el Premi Art Jove Creació de la Sala d'Art Jove (2024 i 2025) i la Beca per a la Recerca i la Innovació en l'Àmbit de les Arts Visuals del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (2025). També ha estat seleccionada per participar en les residències Entorns, al Pirineu Català (2025) i Salemi Ceramics (2025), a Sicília.

PUNTS
DE PARTIDA

*El que ens passa és irrellevant per a la geologia del món.
Però el que li passa a la geologia del món no és irrellevant per a nosaltres.
Hem de reconciliar-nos amb les pedres. No pas que les pedres es reconciliïn amb nosaltres.*

Hugh MacDiarmind, “On a Raised Beach”

El projecte comença posant una mirada geològica a tots aquells minerals que ens rodegen. Tot allò que sembla ordinari, normal, sense ser res extraordinari, si et vas fixant a poc a poc, es converteix en un arxiu d'històries que parlen sobre on som i qui som, hem sigut o podríem ser.

Juntes, ens preguntarem quina història amaguen els minerals de les pedres, els edificis, la terra, els arbres i els objectes que ens envolten. Quin ha estat el seu viatge fins aquí? Quina ha estat la seva transformació mineral? És a dir, com les combinacions amb altres minerals i els seus processos de transformació (la temperatura, el desgast, les alteracions químiques...) han determinat un nou cos per al mineral, un nou estat i un nou ús. Desplaçar la mirada cap al món geològic, cap a la vida del mineral, mil·lenària i possiblement eterna en comparació amb la humana. Un mineral existirà sempre? Què som els humans en comparació amb aquests minerals?

Els humans també contenim minerals i també acabem formant part dels cicles geològics. Podem acabar sent una pedra?

De l'inici de les formacions de la Terra a les seves pedres; de les pedres als seus sediments; dels sediments al fang; del fang i la sorra a les cases i els objectes al menjar i a les persones; de tots aquests a les ruïnes i a la pols; de la pols i les ruïnes a nous sediments; i dels nous sediments a noves pedres, parets i objectes. Juntes explorarem aquests cicles dels minerals i com els humans ens hi relacionem. Quins minerals ens envolten? Quins són més presents que d'altres? Com són, tenen vibracions i energia? Ens provoquen algunes emocions? I nosaltres a ells?

Proposo que juntes busquem formes d'endinsar-nos en l'univers dels minerals, a través de l'exploració i l'observació del territori, la recol·lecció de materials, idees i traces. Això ens permetrà experimentar amb els mateixos materials i especular sobre les seves històries, per explicar-les a través del llenguatge dels mateixos materials o de les nostres pròpies veus. Jugarem amb els minerals i potser ens hi acabarem transformant amb aquests si és que ja ho som.

L'Institut Escola Rafael Alberti (Sant Antoni de Llefià, Badalona), participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

L'Institut Escola Rafael Alberti va néixer de la reivindicació veïnal a la dècada del 60. El barri havia experimentat un fort creixement demogràfic a causa de l'arribada de la immigració, i la manca d'infraestructura pública recursos i serveis va treure els veïns al carrer per a demanar diferents serveis entre ells, l'escola. El centre es va nomenar en honor del poeta i dramaturg Rafael Alberti, referent de la Generació del 27 i de la lluita antifranquista, vinculant la línia del centre amb la cultura, el pensament crític i els valors democràtics.

[VICTORIA SICKNESS](#)
[I CANDELA CASAS](#)

[EN RESIDÈNCIA A](#)
[L'INSTITUT LA BASTIDA](#)

[MEDIACIÓ](#)
[LA PODEROSA](#)

[AMB ELS DOCENTS](#)
[MIKI RUIZ](#)
[I ESTER GUTIERREZ](#)

PRESENTACIÓ **Victoria Sickness** Artista de circ, *performer* i docent establert a Barcelona. Amb formació en Enginyeria de Sistemes Audiovisuals i posteriorment en Circ al Centre de les Arts del Circ Rogelio Rivel, desenvolupa una pràctica que travessa el circ contemporani, la *performance*, la música i la investigació artística. El seu treball se centra en el cos com a espai de transformació i en la relació entre risc, memòria i identitat. A través de disciplines com la roda Cyr, l'acrobàcia i la *performance*, investiga noves formes de llenguatge escènic que dialoguen amb el públic i qüestionen les convencions sobre el cos, el gènere i l'espai públic. L'any 2022 estrena *Circografía d'una travesti*, una peça de circ contemporani que gira per diferents festivals i espais de l'Estat espanyol i Alemanya. Actualment desenvolupa un nou projecte de creació centrat en les genealogies travestis dins les arts escèniques. Paral·lelament, treballa des de fa anys com a docent de circ amb infants, joves i adults, entenent la pedagogia com un espai de recerca col·lectiva on el moviment, el joc i la cooperació es converteixen en eines per pensar i imaginar conjuntament.

Candela Casas Nascuda a Castellar del Vallès l'any 1997, es forma a l'escola de circ Rogelio Rivel, on assenta les bases de les tècniques de circ i s'apropa a les metodologies de creació i als llenguatges innovadors. Complementa la seva formació en entrenament i animació socioesportiva a l'Institut Nàutic de Barcelona, adquirint eines per connectar el món artístic amb l'educatiu. És artista i cofundadora de la companyia de circ Kolektivo Konika (espectacles *La punta del meu nas* i *Matrimoni*) i d'*Impropertes*, un projecte d'investigació centrat en els equilibris acrobàtics i la improvisació escènica. Com a acròbata, ha participat en espectacles de companyies com Voël (*Boira*), Capicua (*Nühsu*), La FAM (*Ambulant*) i duKto (*A Rienda Suelta*), a més de col·laborar amb el projecte de circ i teatre itinerant Nilak.

PUNTS DE PARTIDA

Ens interessa investigar el cos com a espai de possibilitat, de vulnerabilitat i de transformació. El circ serà el punt de partida per explorar accions que semblen impossibles: sostenir el pes d'una altra persona, confiar el propi cos als altres, assumir riscos o construir moviments que només poden existir col·lectivament.

Durant el procés, buscarem que la trobada entre les persones que *s'enfronten* en l'acte acrobàtic succeeixi a través del contacte cos a cos. Això porta a una trobada directa amb la sensibilitat de cadascú i només pot esdevenir des de la confiança, el respecte i l'escolta, creant un vincle intens i col·lectiu.

Treballarem la proesa no com una demostració de destresa, sinó com una manera de fer visibles les relacions entre els cossos. Ens preguntarem què és realment difícil: fer una acrobàcia, deixar-se sostenir, confiar, exposar-se davant dels altres o atrevir-se a provar una idea que encara no sabem si funcionarà.

El risc apareixerà des de múltiples dimensions: el risc físic, el risc escènic, el risc emocional i també el risc d'equivocar-se. Entendrem l'error no com un fracàs, sinó com una eina de descobriment i de creació.

El treball es desenvoluparà a través del joc, la improvisació, la composició col·lectiva i l'experimentació amb el moviment. Més que arribar a un espectacle tancat, ens interessa construir un espai on l'alumnat pugui imaginar altres maneres de relacionar-se amb el propi cos, amb el grup i amb el públic, descobrint que allò que sembla impossible sovint només necessita noves formes de cooperació.

L'**Institut La Bastida** (Fondo, Santa Coloma de Gramenet) participa per quarta vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. En aquests any, han desenvolupat els processos de creació de Domènec (2023-2024), de Toni Mira (2024-2025), ambdós amb alumnes de 3er d'ESO i amb el comisariat d' A Bao A Qu i el procés de creació de Carmela Muñoz i Ester Solé (2025-2026) amb alumnes de 1er de FP-Bàsica, comissariat per La Poderosa.

Aquest centre educatiu està situat al Turó de la Bastida, un dels cims de la Serralada de Marina, al límit amb el terme municipal de Badalona. Les seves actuals instal·lacions daten del 1983 i són obra dels arquitectes Josep Lluís Mateo i Eduard Bru. A tocar de l'Institut, el mirador de la Bastida és un espai de lleure annex a la zona urbana de més de 85.000 metres quadrats i està considerat el pulmó verd de Santa Coloma.

L'Institut La Bastida, en ple procés de transformació, manté una àmplia oferta educativa: ESO, FP-Bàsica, Batxillerat, Cicles Formatius de Grau Mitjà i de Grau Superior de Serveis a la Comunitat i d'Esports.

ROGER TORN

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB ELS DOCENTS
MARTA ARTEAGA
I DAVID GARCÍA

PRESENTACIÓ

Roger Torns és actor, dramaturg i director. És graduat en direcció i dramatúrgia per l'Institut del Teatre i diplomat en Arts escèniques a l'escola La Casona. També ha cursat diversos tallers i seminaris de dramatúrgia i d'interpretació a la Sala Beckett.

Ha fet l'adaptació i la direcció de *Woyzeck caducat* (Círcol Maldà, 2015), ha escrit i dirigit *Soli-loquejar amb algú* per a la companyia El Eje (Espai Brossa, 2015), ha coescrit i codirigit *Elefant terrible* amb Eric Balbás (Sala Beckett, 2017), ha dirigit 42KM de la companyia 42km (La Gleva, 2020), ha escrit i interpretat Les paraules dels altres (Beca Barcelona Crea 2023; estrenat a Terrats en cultura el 2023 i gira per Amèrica Llatina amb Temporada Alta el 2025), ha escrit i dirigit *Kathleen Hanna* per a la cia. La Frenètica (DAU al Sec, 2025 / Tantarantana, 2026) i ha dirigit i adaptat *Hamlet* i *les coses podrides* per a la companyia Parking Shakespeare (2026). El 2020 rep un ajut a la dramatúrgia per part de la Sala Beckett per escriure *Típica autòmat*.

El 2018 funda conjuntament amb Laura Daza la companyia Produït per H.I.I.I.T, amb la qual ha estrenat com a director i dramaturg *Hàbitat [Doble penetració]* (BecaDespertaLab 2018), *Distància* (Sala Beckett, 2018), *Estrip-tesi* (Beca Càtedra Brossa 2018), *Persones potencialment perilloses* (Tantarantana, 2019), *Fantàstic funeral festiu* (Tantarantana, 2022) i *Unes ganes terribles de viure* (El Maldà, 2025).

Com a actor ha treballat a *Tu em vas prometre una història d'amor* d'Helena Tornero, dirigida per Israel Solà (Sala Beckett, 2025); El zoo de vidre de Tennessee Williams, dirigida per Martina Cabanas (La Perla29, 2024); El cine d'Annie Baker, dirigida per Marilia Samper (Teatre Lliure, 2023), i *La meva violència* de Llätzer Garcia (Tantarantana, 2021), entre d'altres.

En l'àmbit audiovisual ha participat com actor a la pel·lícula *Barcelona 92* de Ferran Ureña i als curtmetratges *Ahora no puedo*, dirigit per Roser Aguilar (Premi Gaudí al millor curtmetratge 2011), i *Cargols*, dirigit per Geoffrey Cowper. També ha escrit, dirigit i interpretat el capítol pilot de la sèrie *Animal en sèrie*, finalista al Showcase de pilots de ficció 2021.

PUNTS
DE PARTIDA

Tinc moltes ganes de treballar amb adolescents per aprofundir en les petites llavors quotidianes que sustenten el feixisme creixent i fer-ho sobretot des d'una mirada gens paternalista. Penso molt en el fet de deixar-los parlar, argumentar i debatre sense judici, potenciant la individualitat de cadascú dins el debat col·lectiu, per tal que el mateix fet de prendre partit, i haver de defensar un argument davant la resta, provoqui una consciència.

Darrerament, s'està notant una tendència creixent cap a les idees d'extrema dreta, i el que és més preocupant és sentir a joves simpatitzar amb idees feixistes, masclistes i xenòfobes amb lleugeresa i convenciment. El meu principal objectiu, a l'hora de treballar amb un grup de joves en el projecte EN RESIDÈNCIA, és posar el focus en les seves preocupacions per donar veu i crear un espai d'expressió sense censura, deixant que argumentin sense límits i intentant, per part meua, no redirigir ni el seu pensament, ni el procés, ni el resultat del projecte, des d'una mirada paternalista.

En tot cas, miraré de potenciar el debat, l'obertura i l'escolta per tal que sigui la reflexió dels altres la que ens modifiqui i ens faci comprendre les pors que podrien ser l'aliment generador d'odi cap a l'altre.

La possibilitat de generar debats on tothom pugui argumentar, dir la seva i expressar-se, potenciant l'escolta, serà un component clau del procés. Aquests debats barrejats amb exercicis teatrals d'anàlisi, d'observació i d'escolta del seu entorn seran la base per construir petites situacions ficcionals que aniran tramant la peça resultant. Aquesta construcció es debatrà constantment, per tal que se sentin còmplices, autors i autores, de la peça i del discurs que construïm a partir del contingut i de la forma. Vull posar el focus en la presa de consciència del contingut i la forma de la peça, per tal que s'emportin un aprenentatge sobre com analitzar el contingut i la forma en totes aquelles maneres de comunicació que puguin rebre com a receptors.

Vull que els participants observin el seu entorn i aportin situacions o accions que els sorprenguin o que els facin dubtar, per tal d'aplicar la distància del fet teatral i de la ficció i poder-hi posar la lupa sense judici. La meva intenció és que, mitjançant aquesta distància, puguem reflexionar sobre les nostres accions quotidianes del dia a dia per prendre consciència de les llavors que propicien i sustenten la violència cap al diferent.

Sisena participació consecutiva de l'**Institut Escola Eixample** (la Dreta de l'Eixample, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació de David Franch, amb la mediació del Teatre Lliure; d'Urati laboratori i de Juana Dolores, amb la mediació del Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa; i de Roc Esquius i de Bàrbara Mestanza, amb la mediació de la Sala Beckett. Enguany tornen a participar al programa amb un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

La creació contemporània és l'eix articulador del projecte educatiu de l'Institut Escola Eixample, creat l'any 2020 a partir de la integració de l'antic Col·legi Immaculada Concepció a la xarxa pública de centres educatius de Barcelona, en un barri amb alta demanda de places públiques.

[GEORGIA VARDAROU](#)

[EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA XIRINACS](#)

[MEDIACIÓ
LA CALDERA](#)

[AMB LES DOCENTS
CLARA VIÑUALES
I MARIA SALGADO](#)

PPRESENTACIÓ

Georgia Vardarou (Atenes, Grècia, 1983) es va graduar a la National School of Dance (ΚΣΟΤ) a Grècia, i després a Performing Arts Research and Training Studios (P.A.R.T.S.) a Bèlgica, amb la primera beca de la Greek State Scholarships Foundation (I.K.Y.).

Com a ballarina professional ha treballat amb Salva Sanchis, Marc Vanrunxt, Anne Teresa De Keersmaecker/Rosas, Cecilie Ullerup Schmidt, Albert Quesada and Quim Bigas.

Com a coreògrafa l'ocupa el moviment personal, el contingut que aquest comporta, i la inter-subjectivitat entre un/a observador/observadora i un/a ballari/na en percebre la dansa.

El seu treball s'ha presentat a teatres i festivals de dansa arreu d'Europa, incloent-hi: Dance Umbrella/London (UK), ImpulsTanz/Vienna (AT), Julidans/ Amsterdam (NL), Onassis STEGI/Athens (GR), Athens & Epidaurus Festival/Athens (GR), Festival Sálmon/ Barcelona (ES), Kaaistudio's/ Brussels (BE), STUK/ Leuven (BE), Schouwburg/Amsterdam (NL), Festival la Democrazia del Corpo/ Florence (IT), Spider Festival (SVN), Monty/Antwerp (BE), KC NONA/Antwerp (BE), corso-Berchem (BE), La Caldera i Mercat del es Flors (ES), MDT/Stockholm (SE).

La Georgia va viure a Brussel·les durant 13 anys. El 2017 es va traslladar a Barcelona. És membre del professorat del Centre Superior d'Art Dramàtic Eòlia de Barcelona.

PUNTS
DE PARTIDA

Fake Moves

Què és el que realment entenem quan consumim una notícia, una imatge, un missatge o una publicació? El que l'emissor ens vol transmetre, o el que nosaltres volem entendre? La realitat o el que ens convé? Hi ha una objectivitat en com *llegir el món*, o es tracta únicament de diferents interpretacions?

És possible que els nostres desitjos, interessos i creences *guanyin* la realitat? Les nostres idees ja formades del món poden distorsionar el que veiem amb els nostres propis ulls?

Els éssers humans tenim la tendència de negar les veritats incòmodes, o també de distorsionar els fets perquè siguin més entretinguts. A més, qui no prefereix una trama complicada, plena de passions i emocions, per damunt dels freds fets de la vida quotidiana? *Mai deixis que la veritat s'interposi en el camí d'una bona història*: una dita sovint atribuïda erròniament a l'escriptor Mark Twain. En realitat, mai no la va dir.

Amb aquest procés de creació ens aproximarem a idees com la perspectiva, la desorientació i el biaix, com a excuses per crear. Els nostres materials principals seran el cos, el text i l'observació. Observarem cossos i situacions, i els possibles continguts efímers encapsulats dins del moviment. Què vol dir un entrellaçat entre dos cossos? Què vol dir un cos arrossegant, un cos que rebota? Crearem històries, veritables o falses, de realitats alternatives, com els temps en els quals sembla que vivim avui dia.

INSTITUT L’**Institut Xirinacs** (la Nova Esquerra de l’Eixample, Barcelona) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

Aquest centre neix l’any 2017 amb el nom provisional Escola Eixample 1 i a través d’un procés participatiu amb les famílies es decideix que el seu nom definitiu serà Escola Xirinacs.

El nom de Xirinacs fa referència a Lluís Maria Xirinacs, qui destacà per defensar els drets humans amb mètodes de protesta no violents com les vagues de fam i, sobretot, la seva manifestació diària davant la presó Model de Barcelona durant un any i nou mesos per reclamar l’amnistia per als presos polítics.

Des del 2020 en endavant, l’escola creix en nombre d’ infants, famílies i mestres, i amplia les seves instal·lacions, tant interiors com exteriors. El curs 2026-2027 inicia la seva transformació en Institut Escola, incorporant l’etapa de secundària – amb dos grups de 1r d’ESO- perquè l’alumnat pugui cursar infantil, primària i secundària dins del mateix projecte educatiu. Pel que fa a l’edifici definitiu, està previst que s’ubiqui a l’àmbit de l’antiga Presó Model i que el nou centre entri en funcionament durant el curs 2027-2028.

El projecte educatiu del centre es basa en metodologies globalitzades i en el treball per projectes, potenciant els llenguatges expressius a través de la transversalitat de les arts vives i amb el cos com a mitjà i vehicle de coneixement.

CLARA VINYALS

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT TORRE VICENS

MEDIACIÓ
L’AFLUENT

AMB ELS DOCENTS
MERITXELL MIRET
I KENNETH PITARCH

PRESENTACIÓ Clara Viñals (Lleida, 1990) és compositora, guitarrista i cantant del grup Renaldo & Clara. Ha publicat des de 2009 diversos EPs i singles i els àlbums *Fruits del teu bosc* (2014), *Els afores* (2017), *L’amor fa calor* (2020), *La Boca Aigua* (2023) i *L’encant* (2026), que l’han fet mereixedora de reconeixements tant a Catalunya com a nivell nacional, sent una de les compositoras i intèrprets clau per entendre el panorama independent actual.

La seva obra parteix del pop alternatiu però s’endinsa amb encert en el hip hop, el folk, el uk garage, el funk, l’electrònica... en un projecte en constant evolució que ha fet de l’experimentació una de les seves senyes d’identitat, mentre segueixen mantenint una essència pròpia, palpable en les seves lletres.

Ha estat guanyadora de dos premis MIN al millor disc en català, del premi Enderrock al millor disc de l’any i del premi del Temps de les Arts de música popular, així com els seus treballs han destacats a mitjans com Rockdelux, El Periódico, diari Ara, Jenesaispop o La Vanguardia.

PUNTS DE PARTIDA Aquest projecte proposa una exploració col·lectiva i individual al voltant de la paraula, tant escrita i parlada com cantada. Partirem d’exemples variats que ens permetran descobrir diferents maneres d’expressar-nos, de parlar sobre els desitjos, sobre els amics, sobre el que ens passa... sobre tot el que ens puguem imaginar!

Descobrirem també com podem crear a través de la música, jugant amb sons i patrons rítmics i enregistrant-los. L’alumnat, amb ajuda de diverses eines i recursos, anirà construint un procés creatiu propi, lligat amb el seu entorn, amb l’objectiu per no deixar-se intimidar per l’escriptura sinó veient-la una cosa a l’abast de tothom i plena de possibilitats.

INSTITUT L’**Institut Torre Vicens** (Balàfia, Lleida) participa per segona vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. En la 17a edició (2025-2026), l’artista Marta Bisbal va desenvolupar, juntament amb un grup d’alumnes i el seu professorat —i amb la mediació de L’Afluent—, un procés de creació que es va presentar al Museu Morera de Lleida. Enguany, el centre hi participa de nou amb un grup d’alumnes de 3r d’ESO, acompanyat per l’artista Clara Viñals.

Aquest retorn a EN RESIDÈNCIA és expressió d’una aposta més àmplia: el centre està en procés de fer de l’art un eix transversal a tots els seus ensenyaments i nivells educatius, una voluntat que es concreta també en la participació en programes com AraArt i altres iniciatives.

L’Institut Torre Vicens (Lleida) va obrir les seves portes el curs 1991-1992 per cobrir la necessitat de descongestionar altres centres de Lleida. Actualment integra ensenyaments d’ESO, batxillerat i diversos cicles formatius.

L’actual ubicació de l’institut és fruit de la donació a la Diputació de Lleida d’una casa i terrenys propietat de la Sra. Rosa Vicens Roca, coneguts com a “Torre Vicens”. Posteriorment, la finca es va cedir a diverses administracions, i l’any 1981 es va vendre a l’Ajuntament de Lleida per a la construcció de l’institut.

EN RESIDÈNCIA es basa en la participació significativa dels equips de mediació, experts en el desenvolupament de processos de creació en context educatiu formal. Acompanyant els creadors, els docents i, també, els adolescents, al llarg de tot el procés, els equips de mediació d'EN RESIDÈNCIA conformen un univers singular, que inclou entitats específicament orientades a les interseccions entre educació i cultura, equips educatius de museus i d'equipaments culturals, de fàbriques de creació i d'espais independents.

A Bao A Qu és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i el desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, introdueix la creació en escoles i instituts de la mà de cineastes, artistes i altres creadors. Entre els seus projectes destaquen “Cinema en curs” o “Moving Cinema”, així com col·laboracions amb museus i equipaments culturals de referència. El 2015 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals. Va participar de forma decisiva en la ideació d'EN RESIDÈNCIA i, com a equip de mediació, en totes les seves edicions, des de 2009. Va comissariar l'exposició “Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona” (Centre d'Art de Barcelona-Fabra i Coats, 2019).

EART treballa mitjançant la cultura i els processos creatius com a acció educativa per fomentar la capacitat crítica i creativa de les persones. Com a centre d'educació, mediació i art contemporani, vinclem processos educatius i artístics, amb el focus en processos comunitaris, per repensar la relació entre art i educació, possibilitant un escenari d'investigació, professionalització, pensament i pràctica. S'incorporà a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

Com a **Fàbrica de Creació, Fabra i Coats** és un ecosistema en el qual artistes i col·lectius de diferents disciplines poden desenvolupar la seva activitat i trobar suport. Els artistes residents tenen accés a espais flexibles i adaptables a la seva activitat, als quals poden accedir a través de diferents convocatòries. També se'ls facilita suport i eines per poder establir vincles i relacions més enllà de l'equipament, de manera que puguin donar un impuls a la seva carrera. Paral·lelament, la fàbrica acull un ampli programa d'activitats públiques de caràcter artístic i contemporani, que la situa com un equipament de referència a tota la ciutat, al mateix temps que manté estrets vincles amb Sant Andreu i el seu

veïnat. El treball de Fabra i Coats s'articula en tres grans eixos: suport a la creació, art i educació i governança i treball comunitari. Fabra i Coats: Fàbrica de Creació s'incorporà a l'equip de mediació d'EN RESIDÈNCIA en la 14a edició (2022-2023).

Fundació Joan Miró

✱ Barcelona

La **Fundació Joan Miró de Barcelona** (1975) és un espai de coneixement i difusió de l'obra de Joan Miró i de la creació actual. Es vincula a EN RESIDÈNCIA des de la seva condició de laboratori d'investigació i experimentació orientat a la producció i el suport a la creació emergent local i internacional. Participa en EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

L'AFLUENT

L'Afluent és una cooperativa dedicada a la gestió cultural, especialment en l'àmbit del comissariat i la producció tècnica i artística d'esdeveniments musicals, així com a la gestió integral d'espais amb programació cultural. Actualment, s'encarrega de la gestió integral i programació de la Sala Vol del Poblenou, de la programació del BAM (fins setembre de 2025) i de la mediació de programes d'experimentació i recerca musical i sonora d'EN RESIDÈNCIA. Des de 2022 forma part de l'equip de gestió de la Sala Paral·lel 62, equipament públic que es defineix com un espai per a la música, obert a altres disciplines artístiques i gestionat de manera horitzontal i des de l'economia social i solidària. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la setena edició (2015-2016).

La Caldera és un centre de creació que des de 1995 es dedica a les pràctiques artístiques que parteixen del cos i el moviment, amb una base estable de socis artistes amb llarga trajectòria i experiència en diversos camps. La seva activitat se centra a acollir i acompanyar els processos dels creadors i proposar contextos innovadors per compartir els resultats.

La Caldera vol ser un espai facilitador, obert a l'escolta i a l'acompanyament, que possibilita la recerca, el diàleg i l'intercanvi de pràctiques i coneixement entre els creadors, així com la seva transmissió entre ells i envers la ciutadania. Des del seu trasllat al barri de les Corts el 2015, forma part de la Xarxa de Fàbriques de Creació promoguda per l'Institut de Cultura de Barcelona. S'incorporà a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

La Central del Circ és un espai de creació de circ gestionat per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), que posa a disposició dels i les artistes professionals de circ els recursos necessaris per a l'entrenament, l'assaig i la formació continuada. Els acompanya en els àmbits de la creació, la gestió, la producció i la difusió, afavorint el desenvolupament del circ al nostre territori, generant sinergies amb altres arts i promovent la interrelació a través de xarxes a escala local, nacional i internacional. Forma part de la xarxa de fàbriques de creació de l'Institut de Cultura de Barcelona, una xarxa destinada a generar espais on desenvolupar el treball creatiu dels i les artistes. La Central del Circ participa en el programa EN RESIDÈNCIA des de la novena edició (2017-2018).

La Poderosa és una associació cultural sense ànim de lucre fundada el 2003 per a la creació, el desenvolupament i la recerca de projectes vinculats a les arts escèniques que tenen com a subjecte el cos i la seva *performativitat*. Des de la seva recent ubicació a Fabra i Coats: Fàbrica de Creació segueix promovent la residència artística i l'exhibició especialitzada en nous llenguatges i coreografia expandida. S'incorporà a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

El **Mercat de les Flors** i el **Graner** són dues estructures públiques dedicades a la creació de dansa i els llenguatges del cos i el moviment que es complementen en els seus programes i serveis a la creació, producció, difusió i recerca de la dansa. El Mercat de les Flors és centre referent de difusió i producció de dansa nacional i internacional, gestor del Graner, en el marc del Programa Fàbriques de Creació. El Mercat de les Flors i el Graner participen a EN RESIDÈNCIA des de la seva quarta edició (2012-2013).

El **Museu Nacional d'Art de Catalunya**, com a ens públic, potencia el seu ús social i educatiu per ser un espai de coneixement i debat al servei del públic. El museu té la voluntat de mostrar l'expressió artística catalana sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement fruit de la recerca i el treball amb altres institucions. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

Sala Beckett
Obrador Internacional de Dramatúrgia

La **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia** és un espai de creació i experimentació teatral dedicat a la promoció de la dramatúrgia contemporània. Forma part del programa Fàbriques de Creació. A la Sala Beckett i a l'Obrador s'hi duen a terme programes de formació i experimentació, producció d'espectacles, cursos, tallers o trobades de caràcter internacional, entre altres activitats. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la quarta edició (2012-2013).

El **Teatre Lliure** de Barcelona (1976) és un dels referents de l'escena catalana actual. Des del seu Servei Educatiu s'aposta per apropar les arts escèniques mitjançant el compromís amb la creació contemporània, que serveix al deure de fomentar en els joves l'esperit crític, convidant-los a reflexionar sobre la societat en què vivim. El Lliure vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA a dos dels seus programes transversals, el programa educatiu i el programa de residències artístiques. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

TRANS
DUCTO
RES //

Transductores és una plataforma interdisciplinària que realitza projectes d'investigació i mediació a partir de tres eixos: les pedagogies col·lectives, les pràctiques artístiques col·laboratives i les maneres d'intervenció en l'esfera pública. Elabora projectes de disseny col·laboratiu, de mediació i recerca col·lectiva en cooperació amb xarxes d'àmbit local. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en l'onzena edició (2019-2020).

L'EQUIP
DE LA 18a EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

ARTISTES

LAURA ALCALÁ
FREUDENTHAL AMB PAULA
SÁNCHEZ (LASÚBITA)

EFRÉN ÁLVAREZ

ARQUEA COL·LECTIU

ESTEL BOADA

AURORA CAJA

CAROLINA CAMPOS

JOANA CAPELLA

LUDOVICA CARBOTTA

CRISTINA CORDERO

DANIELA DE VECCHI

MARIA GIRÓ COLL

ÍNTIMS PRODUCCIONS

MARTÍ DE LA MALLA

ÀNGELS MARGARIT

NEUS MASDEU

ELISE MOREAU
I NOELA COVELO VELASCO

FRANCISCA MUJICA KURSAN

SÍLVIA NAVARRO I PERRAMON

GESSAMÍ OLESA

MARTA PAREJA COBOS

ALBA RAMIÓ I GÜELL

NÚRIA RION

HELENA RIPOLL

MARIA ROY DEULOFEU

VICTORIA SICKNESS
I CANDELA CASAS

ROGER TORNIS

GEORGIA VARDAROU

CLARA VINYALS

DOCENTS I INSTITUTS

Joaquim Cubarsí i Àlex Delgado
INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA

Lluc Baños
INSTITUT BARRES I ONES

Sara Lagua i Núria Alemany
INSTITUT BARRI BESÒS

Cinta Alegre, Sofia Royo
i Núria Llambrich
INSTITUT CANDELERA

Laia Remolà i Xavier Torné
INSTITUT CIUTAT
DE BALAGUER

Lali Soler i Veronica Varas
INSTITUT CONSELL DE CENT

Francesc Xavier Sisquella
i Ricardo Solé
INSTITUT DOCTOR PUIGVERT

Marta Arteaga i David García
INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE

Xavier Calvo i Esther Ruiz
INSTITUT L'ALZINA

Miki Ruiz i Ester Gutiérrez
INSTITUT LA BASTIDA

Eva Garcia i Ana Silva
INSTITUT LA FERRERIA

M. Vanessa Sanz i Angel García
INSTITUT LA RIBERA

Rocío León
i Rosa Mercedes de Juan
INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ
MONTALBÁN

Sònia Conte
INSTITUT MÀRIUS TORRES

Estel·la Clopés i Joan Noguera
INSTITUT MOISÈS BROGGI

Sara Elías i Iolanda Mallorques
INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

Liliana García i Adrián Pérez
INSTITUT NOU BARRIS

Noemí Farràs i Álvaro Andrés
INSTITUT ESCOLA
PERE LLISCART

Sonia Espejo i Laura Martínez
INSTITUT POMPEU FABRA

Ana Ma Da Silva i Xavier Carbonell
INSTITUT ESCOLA
RAFAEL ALBERTI

Laia Fauró i Inmaculada Espín
INSTITUT DE SANTA COLOMA
DE GRAMENET

Cristina López i Raúl Castillo
INSTITUT SANTS

Rossi Luque i Judit Méndez
INSTITUT ESCOLA TRINITAT
NOVA

Meritxell Miret i Kenneth Pitarch
INSTITUT TORRE VICENS

Inmaculada Alijarte i Anna Flavià
INSTITUT ESCOLA TURÓ
D'EN CARITG

Raquel Gancholas i Anna Gómez
INSTITUT VILA-SECA

Clara Viñuales i Maria Salgado
INSTITUT ESCOLA XIRINACS

Anna Martín i Virginia Camps
INSTITUT XXV OLIMPIADA

L'EQUIP
DE LA 18a EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

EQUIPS DE MEDIACIÓ

A BAO A QU
Núria Aidelman,
Laia Colell,
Cristina Juliana,
Maria Noguer
i Agnès Sebastià

EART
Francesca Dinuzzi
i Mariana Iturralde

FABRA I COATS:
FÀBRICA DE CREACIÓ
Mireia Burrull

FUNDACIÓ JOAN MIRÓ
DE BARCELONA
Gemma Belmonte i Mercè Jarque

L'AFLUENT
Marc Balfagón

LA CALDERA
Pau Caselles i Cristina Riera

LA CENTRAL DEL CIRC
Pablo P. Becerra

LA PODEROSA
Bea Fernández
i Mònica Muntaner

MERCAT DE LA FLORS
/ GRANER
Roger Fernández
i Sònia Fernández

MUSEU NACIONAL D'ART
DE CATALUNYA / MNAC
David Pablo

SALA BECKETT / OBRADOR
INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA
Victor Muñoz

TEATRE LLIURE
Alicia Gorina i Julia Rodón

TRANSDUCTORES
Javier Rodrigo

DIRECCIÓ EN RESIDÈNCIA

Carles Giner,
Elisa Bernal
i Natàlia Batlles
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Georgina Rovira
CONSORCI D'EDUCACIÓ
DE BARCELONA

Marta Giralt
CONSORCI DEL BESÒS

Sergi Díaz
GENERALITAT DE CATALUNYA

Noemí Martínez
INSTITUCIÓ DE LES LLETRES
CATALANES

COORDINACIÓ EN RESIDÈNCIA
A BARCELONA

Elisa Bernal i Natàlia Batlles
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Georgina Rovira
CONSORCI D'EDUCACIÓ
DE BARCELONA

TAULA DEL BESÒS
EN RESIDÈNCIA

Marta Giralt
CONSORCI DEL BESÒS

Carlos Flores i Eva Palma
AJUNTAMENT DE BADALONA

Laia Sánchez
AJUNTAMENT DE
MONTCADA I REIXAC

David Linares
AJUNTAMENT
DE SANT ADRIÀ DE BESÒS

Adriana Soto
AJUNTAMENT DE SANTA
COLOMA DE GRAMENET

Ariadna Ros i Carles Giner
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

COORDINACIÓ
EN RESIDÈNCIA AL PROGRAMA
PER A L'AMETLLA DE MAR,
BALAGUER, L'HOSPITALET
DE LLOBREGAT, LLEIDA
I VILA-SECA

Sergi Díaz,
Isabel Vicente,
Marta Bravo,
Montserrat Ismael
i Carla Roca
PROGRAMA PER A LA MILLORA
DE LA PRESENCIA DE LES ARTS
I LA CULTURA A L'EDUCACIÓ,
GENERALITAT DE CATALUNYA.

Noemi Martínez
INSTITUCIÓ DE LES LLETRES
CATALANES

Ariadna Ros i Carles Giner
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

OFICINA TÈCNICA DE
BARCELONA I DELS ESPAIS
COL·LECTIUS D'EN RESIDÈNCIA

Núria Aidelman,
Cecilia Cardillo,
Laia Colell,
Maria Noguer
i Agnès Sebastià
A BAO A QU

OFICINA TÈCNICA
EN RESIDÈNCIA DEL BESÒS

Dolors Juárez
QSL

COMUNICACIÓ
I DESENVOLUPAMENT WEB

Rosa Foix
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Marta Serra i Jaume Farré
IURIS.DOC

DISSENY GRÀFIC

La Japonesa

Un programa de:

En cooperació amb:

Amb la complicitat de:

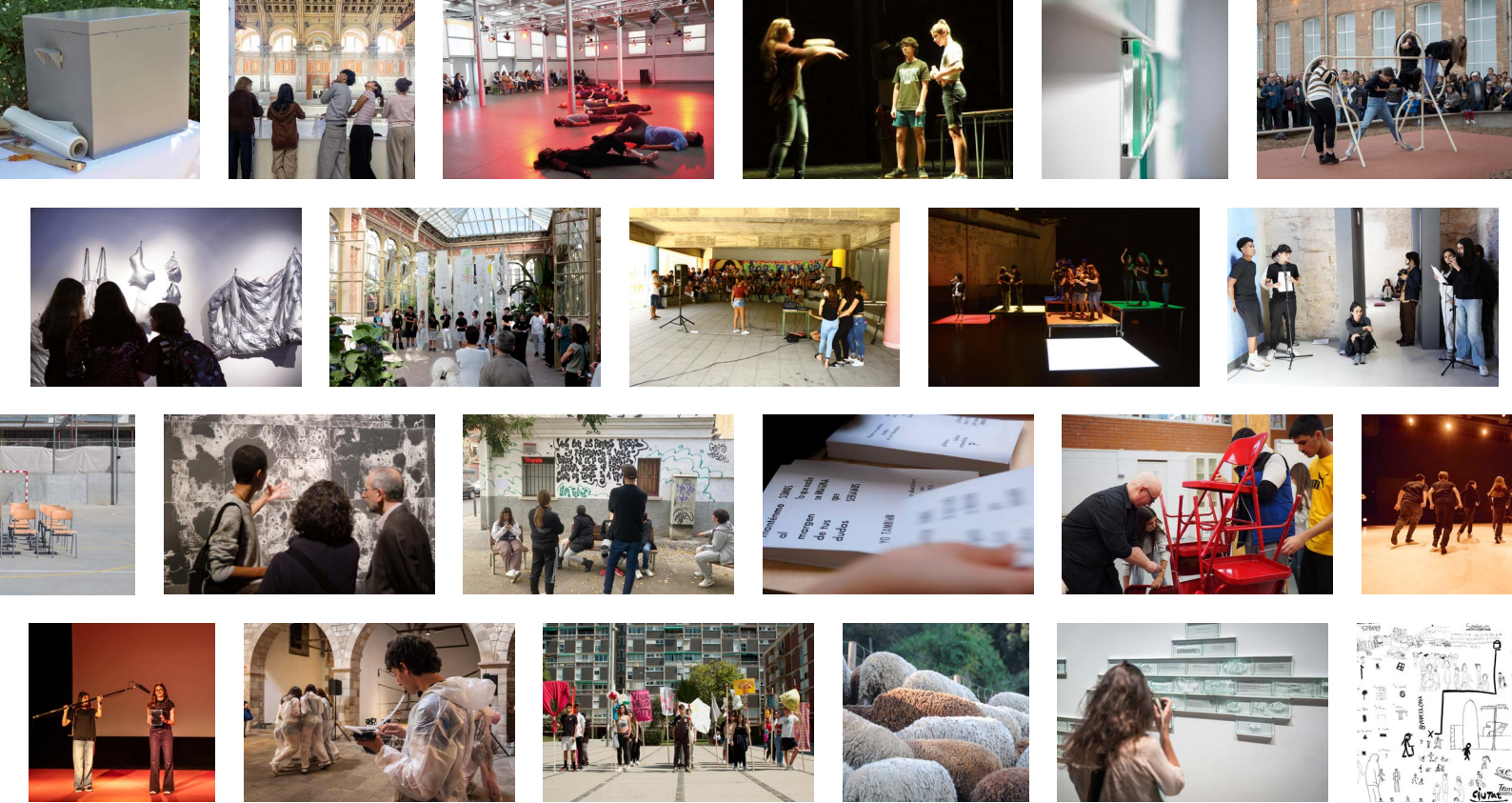

Amb la mediació de:

enresidencia.org
#ENRESIDÈNCIA

"Artistes EN RESIDÈNCIA als instituts" va ser ideat l'any 2008 per l'Institut de Cultura de Barcelona, el Consorci d'Educació de Barcelona i l'Associació A Bao A Qu.

**EN RESIDÈNCIA
ARTISTES
ALS INSTITUTS**

enresidencia.org
#ENRESIDÈNCIA

